

OBČINSKI GLAS

BREZPLAČEN IZVOD

Poletje 2025

Številka 70

INFORMATOR
OBČINE KUNGOTA

Jožica Ferk

Pogovor z dobitnico zlatega grba

Uspešna kulturna sezona v Svečini

Pogovor s Tino Kren Mihajlović

OBČINSKI PRAZNIK | KNJIŽNICA | ŠPORT | ŠOLA | KULTURA

Županjin pohod za ženske

Županja Občine Kungota je letos marca prvič organizirala pohod za ženske ob dnevu žena. Povabila je ženske, ki so na različne načine in na različnih področjih aktivne v občini. Pohoda se je udeležilo približno 30 občank. Sedemkilometrsko pot so pričele pri Hiši vseh generacij v Zg. Kungoti in nadaljevale po Kunigundini poti. Pohodnice sta vodili Jelka Kolmanič, ki večkrat vodi pohodnike po naši občini, ter Irena Ribič Hlebec iz DU Sp. Kungota. Imele so dva postanka, na katerih sta za okrepitev poskrbela TD Zg. Kungota ter Hiša vin Doppler, kjer jih je očaral razgled z griča. Krožno pot so zaključile pri Hiši vseh generacij, kjer jih je pričakala živa glasba in kosilo. ■

Obisk na Bledu

9. aprila 2025 se je županja Občine Kungota s svetniki udeležila zaključka investicije Popolni zaveslaj, v okviru katerega je Občina Bled utrdila obalo in zgradila nove pomole v Olimpijskem veslaškem centru v Mali Zaki na Bledu. V večernih urah se je delegacija naše občine udeležila osrednje

slovesnosti ob prazniku Občine Bled. Občina Bled praznuje svoj občinski praznik 10. aprila. Ob tej priložnosti čestitamo vsem Blejčankam in Blejčanom, še posebej vsem nagrajenkam in nagrajencem, ki so na slovesnosti prejeli županova priznanja, častni znak rajskie ptica in zlato plaketo. ■

Priznanje za infrastrukturni projekt 2024

V torek, 22. 4. 2025, je na Brdu pri Kranju potekala letna skupščina Nogometne zveze Slovenije, kjer so podelili priznanja in plakete NZS. Občina Kungota je prejela priznanje za izjemen prispevek k razvoju nogometne infrastrukture v letu 2024 zaradi gradnje Medgeneracijskega športnega centra Kungota. ■

OBČINSKI GLAS: leto 2025, poletje, javno glasilo
IZDAJA: OBČINA KUNGOTA
ODGOVORNI UREDNIK: Marko Knehtl
UREDNIŠKI ODBOR: Domen Ledinek, Marko Matjašič, Nataša Mislej, Milan Ogrizek
LEKTORIRANJE: Veronika Pucko Muhič
UREDNIŠTVO: Plintovec 1, 2201 Zg. Kungota, tel. 02/655 05 05, faks 02/655 05 06, e-pošta: obcinskiglas@kungota.si, www.kungota.si
OBLIKOVANJE: Denis Kenda

TISK: Tiskarna PRESENT d. o. o.
FOTOGRAFIJE: Marko Knehtl
 Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 1700 izvodov.

Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini Kungota. Uredništvo si pridržuje pravico, da prispevke primerno priredi za tisk. Fotografij in prispevkov ne vračamo.

Županja obiskala častnega občana občine Kungota ob 95. rojstnem dnevu

Županja Tamara Šnofl je obiskala častnega občana občine Kungota Jurija Leitgeba, ki je v aprilu dopolnil 95 let. Ob tem visokem jubileju mu je županja zaželela veliko zdravja in mu voščila vse najboljše.

V maju pa je 90 let praznovala gospa Ivanka Leitgeb, zato so ji pripravili sprejem v Hiši vseh generacij. Županja, predsednik DU Zg. Kungota Jurij Rifl ter predsednik TD Zg. Kungota Jože Krajnc so se ji zahvalili za delo in skrb za kraj ter ji zaželeli še veliko drugega zdravja.

Zakonca Leitgeb sta izredno pomembna za našo lokalno skupnost. Ivanka je upokojena učiteljica razrednega pouka, Jurij pa upokojni učitelj telesne vzgoje in nekdanji ravnatelj na šoli v Kungoti. Bila sta aktivna v KUD Jože Kerenčič ter v TD Zg. Kungota. 37 let sta tudi pisala kroniko, ki sta jo februarja letos predala Knjižnici Kungota, enoti Mariborske knjižnice. ■

Zlata poroka zakoncev Ocepek

31. maja 2025 sta Ana in Vladimir Ocepek praznovala 50 let skupnega življenja. Anka in Vlado, kot ju kličejo domači in prijatelji, sta se spoznala v službi. Anka je Vlada očarala z vedrino in smehom, ki še danes razsvetli vsak prostor, Vlado pa jo je navdušil z dobrosrčnostjo, nežnostjo, poštenostjo in razumevanjem. Zlatoporočenca je obiskala županja Tamara Šnofl, ki jima je v svojem imenu in imenu Občine Kungota iskreno čestitala in jima zaželela, da ju še dolgo spremljata zdravje, ljubezen, narava, gibanje in dober glasbeni okus. ■

Sprememba sobotnega delovnega časa zbirnega centra v Zg. Kungoti

Obveščamo vas, da je Javno podjetje Snaga s 1. majem 2025 spremenilo sobotni delovni čas zbirnih centrov. V sredo ostaja delovni čas enak, torej od 12. do 17. ure, v soboto pa bo Zbirni center Zg. Kungota odprt od 7. do 13. ure. Sprememba delovnega časa je uvedena z namenom prilagoditve potrebam uporabnikov in optimizacije delovnih procesov. ■

Petelin iz Kungote – železni most med Slovenijo in Francijo

Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota

Foëcy, maj 2025 – V francoski občini Foëcy je zaživel simbol povezanosti, ki presega meje običajnih mednarodnih izmenjav. V središče pozornosti je stopila kovinska skulptura petelina – simbol ustvarjalnosti, poguma in evropskih vrednot –, ki je svojo pot začela v občini Kungota. Avtor skulpture je kungoški umetnik Marjan Marksl, ki zaradi fizične oviranosti ustvarja s samo eno roko. Petelina je oblikoval iz starega kmečkega orodja in odpadnega železa, ki so ga prispevali domačini. Delo izraža spoštovanje do tradicije ter nosi sporočilo o povezovanju med ljudmi in kulturami. »Ko sem ustvarjal petelina, sem vedel, da ne oblikujem le skulpture, temveč pošiljam sporočilo – umetnost je most, ki povezuje,« je ob predaji povedal Marksl.

“ To ni le umetnina. To je dar srca. Še toliko bolj dragocen, ker nosi v sebi zgodbo Kungote in njenih ljudi. ”

Slovesnosti v Kungoti so se udeležili županja Foëcyja Laure Grenier Rignoux in predstavnika Občine Kungota Tamara Šnofl in Rudi Matjašič, ki si že vrsto let prizadevata za utrjevanje vezi med občinama. Ganjenost županje ob sprejemu ni ostala neopažena:

»To ni le umetnina. To je dar srca. Še

toliko bolj dragocen, ker nosi v sebi zgodbo Kungote in njenih ljudi.«

Petelin bo odslej kot trajni simbol prijateljstva in kulturnega dialoga med Slovenijo in Francijo krasil vidno mesto v občini Foëcy. Njegova prisotnost bo opominjala na moč umetnosti, sode-

lovanja in skupnih evropskih vrednot.

Petelin z dušo Evrope

Markslov petelin je več kot umetniški predmet – je ambasador evropske ideje. Z njim Kungota svetu sporoča, da se mostovi med narodi gradijo z iskrenostjo, umetnostjo in srcem. ■

Spremljate nas lahko tudi tukaj:
facebook/kungota.si

Ko glasba in trta zapečatita prijateljstvo: Komen in Dürnstein v objemu Kungote

Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota

V vinorodnem srcu kungoške občine med Svečinskimi goricami, se je v petek, 6. junija 2025, odvil dogodek, ki predstavlja pomemben mejnik v čezmejnem sodelovanju.

Županja Občine Kungota Tamara Šnofl je izrekla dobrodošlico in poudarila, da je čezmejno sodelovanje ključno za trajnostni razvoj in kakovostno življenje na obeh straneh meje. Župana Modic in Riesenhuber sta

Slovenski Komen in avstrijski Dürnstein sta na posestvu Valdhuber v Svečini podpisala listino o medobčinskem partnerstvu, ki predstavlja novo poglavje povezovanja evropskih skupnosti na osnovi skupnih vrednot, vinogradiške dediščine in kulturnega sožitja.

Večer, ki ga je povezala glasba in vizija sodelovanja

Slovesnost ni bila zgolj protokolarno dejanje, temveč vsebinsko bogat dogodek, ki je izžareval simboliko in čustva. V prisotnosti številnih visokih gostov, predstavnikov javnega življenja, društev, diplomatskega zbora in medijev sta župan Občine Komen mag. Erik Modic in župan občine Dürnstein Johann Riesenhuber s podpisom listine utrdila prijateljstvo, ki temelji na skupni zgodovinski izkušnji in vinogradniški identiteti.

Kungota kot gostiteljica evropskega duha

Občina Kungota je dogodek gostila s pozornostjo do podrobnosti in z zavedanjem pomena povezovanja. Kot protokolarni predstavnik sem sodeloval pri pripravi dogodka, ob njegovem zaključku pa še kot glasbenik – z glasbenimi prijatelji iz Kungote in Avstrije smo s skladbami in v narodnih nošah obogatili večer.

Delegaciji iz Komna in Dürnstaina je pozdravila svečinska vinska kraljica Eva Valdhuber, simbolično vez med občinami pa je ponazoril protokolarni kemični svinčnik, okrašen z grboma obeh občin in motivom srca med vino-

gradi – vizualno podobo, ki se je zasedrala kot zaščitni znak naše občine.

Umetnost, ki povezuje

Svojo noto je dodala tudi violistka Kerstin Matjašič. Njeno igranje je bilo prežeto z občutkom in estetiko. Dvojezični program v slovenščini in nemščini je povezoval Andrej Mernik, ki je

izpostavila pomen skupne vinogradiške dediščine, izmenjave izkušenj, trajnostnega turizma in prenosa dobrih praks.

Avstrijski veleposlanik v Sloveniji dr. Konrad Bühler je poudaril, da je moč Evrope v konkretnih povezavah, ki nastajajo med lokalnimi skupnostmi.

Matjaž Marko, ekonomski svetovalec s slovenskega veleposlaništva na Dunaju, je spregovoril o gospodarskih potencialih tovrstnih

partnerstev. Dr. Erwin Pröll, nekdanji deželni glavar in častni konzul RS, je v čustveno obarvanem govoru poudaril pomen srčnosti in zaupanja kot temeljni vrednoti dolgotrajnega sodelovanja.

Vino, kultura, prijateljstvo

Po uradnem delu se je dan prevesil v

“ Evropa se gradi v lokalnih skupnostih, med ljudmi, ki razumejo moč dialoga in sodelovanja. ”

s svojim načinom še posebej poudaril evropsko sporočilo večera: prava Evropa se gradi v lokalnih skupnostih, med ljudmi, ki razumejo moč dialoga in sodelovanja.

Nagovori, ki gradijo mostove

Pomembnost dogodka so podkrepili nagovori uglednih gostov:

kulturno-družabno dogajanje. Glasbeniki iz obeh držav smo se za to priložnost povezali v skupno zasedbo in ustvarili pristno, sproščeno vzdušje. Ob kozarcu vrhunskega vina so se krepile vezi, rojevale nove ideje in utrjevali načrti za prihodnost.

Skupne korenine, skupna pot

Partnerstvo med Komnom in Dürnsteinom ni naključje. Pokrajine Kras, Wachau in Svečinske gorice povezujejo številne zgodovinske in kulturne vzporednice:

- močna vinogradniška identiteta in razvoj vinskega turizma,
- skupna zgodovinska izkušnja v okviru habsburške monarhije,
- bogata sakralna in arhitekturna dediščina,
- zavest o pomenu trajnostnega razvoja in evropske odprtosti.

Evropa, kot jo živimo tukaj

Podpis listine o sodelovanju je več kot simbolična gesta, je dokaz, da evropske vrednote – spoštovanje, povezovanje, trajnost in solidarnost – niso le besede na papirju, temveč konkretna dejanja, ki jih uresničujejo lokalni voditelji, občani, kulturniki, vinogradniki in vsi, ki verjamejo v skupno prihodnost. Dogodki, kot je bil ta, dokazujejo, da se velike evropske zgodbe pogosto začnejo z majhnimi koraki – z roko v roki, v objemu vinogradov, ob zvokih glasbe in kozarcu vina. ■

Dobrodelno okrog Slovenije 2025 tudi pri nas

V soboto, 17. maja 2025, je v okviru vseslovenskega projekta **Dobrodelno okrog Slovenije** kungoško občino obiskala dobrodelna kolesarska karavana pod vodstvom ultrakolesarja Damija Zupija. V petih dneh je karavana prekolesarila več kot 1.100 kilometrov in se ustavila v več kot 200 krajih po Sloveniji – med njimi tudi na razgledni točki Špičnik. Na **Turistični kmetiji Dreiseibner** so kolesarje pričakali domačini in prostovoljci, za uradni sprejem pa je poskrbel podžupan

Občine Kungota Rudi Matjašič, ki je v imenu občine izrekel dobrodošlico in podporo projektu. Dogodek je imel tudi humanitarno noto – **eno izmed podarjenih koles so predali Župnijski karitas Gornja sveta Kungota**, ki bo razveselilo otroka iz socialno šibkejšega okolja. Zbranim se je pridružil tudi nekdanji rokometni trener Tone Tiselj, ki je kot ambasador spremljal 5. etapo poti. Veseli smo, da smo lahko del te srčne zgodbe, ki povezuje Slovenijo in prinaša nasmehe najmlajšim. ■

Svečan prevzem novega gasilskega vozila GVC-1 v Sp. Kungoti

Drago Korade Damijan Žnidarič

Prostovoljno gasilsko društvo (PGD) Sp. Kungota je po uspešnih 33 letih delovanja, bogatejše za novo gasilsko vozilo GVC-1, ki je bilo 24. maja 2025 svečano predano skupaj z novozgrajeno garažo.

Pridobitev predstavlja doslej največji gasilski mejnik v Sp. Kungoti.

Po prihodu gasilske parade, kjer sta ponosno nosila gasilski znak mlada gasilka Larisa Trasič in mladi gasilec Izak Mori, v spremstvu koračnice, ki so jo izvajali godbeniki Kungoške Pleh Muzike (KPM) in ob predaji poveljnikovega poročila poveljniku GR Maribor Samu Steblovniku je KPM zaigrala slovensko in gasilsko himno. Povezovalac prireditve je bil častni predsednik PGD Sp. Kungota Branimir Zadavec, ki je prostovoljne gasilce opisal kot pogume in požrtvovalne ljudi, ki hitijo v smer, iz katere drugi bežijo.

S svojo prisotnostjo so gasilsko pridobitev počastili županja Tamara Šnofl, podžupan Rudi Matjašič, častni poveljnik GZ Slovenije Franci Petek, poveljnik Gasilske regije Maribor Samo Steblovnik, dobitnika priznanja Matevža Haceta Valentin Pohorec in Peter Šipek, častni poveljnik GZ Slovenske gorice Jože Repa, predsednica GZ Slovenske gorice Sandra Šabeder, poveljnik GZ Slovenske gorice Andrej Kmetič, poveljnik CZ Občine Kungota

Aleksander Lazarevič, direktor podjetja AJM Trivo Krempel, častna članica PGD Sp. Kungota Marija Ajlec, častni član PGD Sp. Kungota Zoran Blačič, predstavnik firme Heringrad, d. o. o., Miha Jagarinec, lastnik firme Girel dr. Damijan Koletnik, predstavniki dru-

“Tudi v preteklih letih smo bili priča izrednim naravnim dogodkom, kjer ste gasilci odigrali ključno vlogo pri reševanju ljudi in premoženja naših občank in občanov.”

gih društev, pobratena in prijateljska društva (PGD Pekre, DVD Mursko Središče, DVD Šibenik in DVD Sloga-Plavci) ter društva v okviru GZ Slovenske gorice.

Predsednik PGD Sp. Kungota Miran Koren je v pozdravnem nagovoru spregovoril o pomenu obeh gasilskih pridobitev, se zahvalil za finančno podporo Občine Kungota in za naklonjenost do gasilstva ter zaključil z mislijo, »da smo sedaj opremljeni za izvrševanje vseh nalog zaščite in reševanja v naši lepi Občini Kungota«.

Županja je kot osrednja govornica povedala naslednje: “Najprej iskrene čestitke za 33 let obstoja PGD Sp. Kungota, česar ne bi mogli lepše obeležiti kot z novim gasilskim vozilom GVC-1 in novo garažo za gasilsko vozilo. Občina Kungota se zaveda

pomembnosti gasilstva in delovanja civilne zaščite v naši občini. Tudi v preteklih letih smo bili priča izrednim naravnim dogodkom, kjer ste gasilci odigrali ključno vlogo pri reševanju ljudi in premoženja naših občank in občanov. Gasilci ste tako kot vedno, ko vas potrebujemo, ključni gradnik varnosti in zaščite za vse občanke in občane, saj s svojo nesebično pomočjo nudite zaščito takrat, ko jo ljudje najbolj potrebujejo. Veseli me,

in prostovoljstvu izjemnega pomena. Še enkrat iskrene čestitke za novo gasilsko vozilo in garažo, naj vozilo služi tako občankam in občanom kakor tudi vam, da vas po intervencijah varno pripelje domov v zavetje vaših družin. Na pomoč!”

Postopek slovesnega prevzema so z rezanjem vrvice in s predajo ključev novega vozila izvedli gasilka Irma Trasič, gasilec Tim Mori, županja Tamara

drugi gostje in čestitali gasilcem za pridobitev.

Zaslužnim gasilcem, krajanom in donatorjem sta predsednik in poveljnik PGD Sp. Kungota Miran Koren in Marko Zadravec podelila zahvale. Zagotovo pa ne gre spregledati skrbi in prispevka, ki sta ga opravila sedanji predsednik PGD Sp. Kungota Miran Koren in častni predsednik PGD Sp. Kungota Branimir Zadravec. Najvišje gasilsko priznanje, ki ga podeljuje PGD Sp. Kungota – listino o častnem članstvu, sta prejela Stanislav Flašker (častni poveljnik PGD Sp. Kungota) in županja Tamara Šnofl (častna članica PGD Sp. Kungota).

Predsednik Miran Koren se je zahvalil za podporo pri razvoju gasilstva v Sp. Kungoti in povabil na druženje. Po slovesu praporščakov je sledilo prijetno druženje, ki pa je bilo v večernih urah zaznamovano s klicem na pomoč zaradi požara na objektu na območju PGD Zg. Kungota. Tako se je novo vozilo odzvalo klicu na pomoč in doživelo ognjeni krst. V želji, da bo vozilo služilo ljudem ob hudi uri in da bi se čutili še varnejše, so se gostje poslovili, gasilcem pa zaželeli varno delo na intervencijah in srečno vrnitev. ■

“ Še enkrat iskrene čestitke za novo gasilsko vozilo in garažo, naj vozilo služi tako občankam in občanom kakor tudi vam, da vas po intervencijah varno pripelje domov v zavetje vaših družin. Na pomoč!

da z dobrim delom z mladimi gasilskimi in gasilci skrbite tudi za prihodnost gasilstva in prostovoljstva v naši občini. Ob tej priložnosti se iskreno zahvaljujem vsem podpornikom in donatorjem, ki ste PGD Sp. Kungota pomagali pri gradnji garaže in ki podpirate gasilstvo že vrsto let. Malo je ljudi, ki v današnjih časih nesebično pomagajo, zato je podpora gasilstvu

Šnofl, glavni sponzor Trivo Kremlj, predsednik in poveljnik PGD Sp. Kungota Miran Koren in Marko Zadravec, ki je ključke predal vozniku (skrbniku) Aleksu Lazareviču. Blagoslov vozila in nove garaže sta opravila gasilca zlatomašnik Ciril Kocbek in župnik Janko Babič.

Ob tej priložnosti so spregovorili tudi

Praznik Občine Kungota v znamenju gasilcev, skupnosti in hvaležnosti

Marko Knehtl

Občina Kungota je tudi letos s slavnostno akademijo počastila občinski praznik, ki je bil priložnost za zahvalo vsem, ki s svojim delom, predanostjo in srčnostjo bogatijo lokalno skupnost.

V telovadnici osnovne šole se je zbralo veliko občanov, predstavnikov društev, gostov in prijateljev občine, ki so z zanimanjem spremljali dogajanje. Slavnostni večer je potekal v prijetnem vzdušju, katerega program je vodil Mario Galunič, s svojim glasom pa ga je obogatila Nuša De-

stoletnica obstoja PGD Zg. Kungota – društva z bogato zgodovino, ki je zaznamovalo številne generacije in pomembno prispevalo k varnosti ter razvoju kraja. Ob tej priložnosti so še dodatno popestrili program prav člani PGD, ki so obiskovalcem ponudili vpogled v svoje dogajanje.

“ Osrednji motiv praznovanja je bila stoletnica obstoja PGD Zg. Kungota – društva z bogato zgodovino, ki je zaznamovalo številne generacije in pomembno prispevalo k varnosti ter razvoju kraja. ”

renda. Prisotne je na začetku nagovorila županja Tamara Šnofl, ki je v govoru poudarila pomen skupnosti in sodelovanja, hkrati pa se je zahvalila vsem, ki prispevajo v skupno dobro.

Osrednji motiv praznovanja je bila

Slovesnost je bila tudi priložnost za podelitev občinskih priznanj. Najvišje priznanje – zlati grb – je poleg PGD Zg. Kungota prejela Jožica Ferk, ena ključnih osebnosti kulturnega, društvenega in javnega življenja v Zg. Kungoti. Županjino priznanje so letos prejeli mladi svečinski vinarji za

projekt VINOGRAD, gostinec Ivan Sušec (Gostilna Fifolt) za ohranjanje tradicionalne kulinarike, Kungoška Pleh Muzika za desetletje delovanja in Miroslav Tertinek za aktivno delovanje v kraju. V imenu mladih vinarjev se je zahvalila Eva Valdhuber, aktualna svečinska vinska kraljica, ki je poudarila, da nagrada ni le priznanje, temveč tudi spodbuda za prihodnje delo.

Na slovesnosti so se poklonili tudi športnim dosežkom. Med posamezniki je naziv športnika leta pripadel gimnastičarju Maju Kondriču. Pokal za perspektivnega športnika je prejel judoist Žan Magdič, za vrhunske dosežke pa je bil nagrajen badmintonist Mark Koroša. Priznanja za uspehe v svojih disciplinah so prejeli še David Rihtarič, Jonas Kovačič, Andraž Pungartnik, Gašper Žižek, Erika Želj in Vesna Halič, poleg tega pa tudi Strelesko društvo Svečina in Badminton klub Kungota.

Občina se je ob tej priložnosti ozrla tudi na številne uresničene projekte preteklega leta – od prenove regionalne ceste in sanacije plazov do posodobitve gasilske opreme ter oživitve vaškega jedra v Zg. Kungoti. Vsi ti koraki so pripomogli k boljšemu življenju občanov.

Praznično vzdušje se je nadaljevalo tudi v soboto. Sobotno popoldne je zaznamovala slovesna gasilska parada, ki se je izpred gasilskega doma v Zg. Kungoti vila proti prireditvenemu prostoru ob bencinskem servisu Gokop. Tam se je odvila uradna slovesnost ob stoletnici delovanja PGD Zg. Kungota. V njenem okviru so podelili zahvale in priznanja donatorjem, ki so prispevali za nakup novega gasilskega vozila GVC-1. Vozilo je blagoslovil župnik Ciril Kocbek, slavnostni govor pa je pripadel častnemu predsedniku Gasilske zveze Slovenske gorice Valentinu Pohorcu. Po uradnem delu se je praznovanje nadaljevalo z večerno gasilsko veselico. Za pravo vzdušje sta poskrbela Šank Kvintet in Ansambel Saša Avsenika, obiskovalci pa so lahko uživali tudi v dobri kulinariki in pijači.

Bogato dvodnevno dogajanje je dokaz, kako povezana in srčna je skupnost v Kungoti. Ko gre za praznovanje, pomoči ali zahvalo, znamo stopiti skupaj. ■

Jožica Ferk - dobitnica zlatega grba Občine Kungota

Nataša Mislej

Tudi letošnje leto nismo pozabili na tiste, ki s svojim dolgoletnim, iskrenim in neutrudnim delom prispevajo k bogatemu društvenemu življenju in pomagajo soustvarjati boljše pogoje za vse generacije.

Letošnja prejemnica zlatega grba Občine Kungota je gospa Jožica Ferk, ki jo občani poznamo kot predano prostovoljko, srčno sodelavko in pobudnico mnogih dogodkov, ki so v našem kraju pustili svoj pečat. Zaupala nam je nekaj svojih spominov, delila svoje vrednote in misli o naši skupnosti, ki ji je posvetila večji del svojega življenja.

Čestitke ob prejemu zlatega grba! Kaj vam pomeni to priznanje in kaj vam ob tem najprej pride na misel?

“ Sem kmečka hči in že moj oče je bil vpet v družbeno življenje v kraju. Bil je moj vzor, ker mu ni bilo vseeno, kaj se dogaja v Kungoti. To sem, kot kaže, podedovala, kajti tudi on je ogromno prostovoljno delal za kraj, bil je predsednik Občine Kungota in član v raznih komisijah. ”

Najprej hvala za čestitke. To je priznanje, ki sem ga prejela za svoje dolgoletno delo. Od osemnajstega leta naprej, že kot mladinka, sem bila aktivna v kraju. Potem pa vedno bolj in bolj, pojavljale so se nove organizacije in društva, jaz pa sem bila povsod zraven. Pred desetimi leti sem prejela priznanje v zahvalo za tedanje delo. Videti je, da sem res nekaj naredila, da so me ljudje spoznali, me sprejeli, me imeli radi in me spoštovali. Hvaležna sem jim in nisem si mislila, da bom dobila zlati grb. Veliko mi pomeni in hvaležna sem županji, da se je na to spomnila.

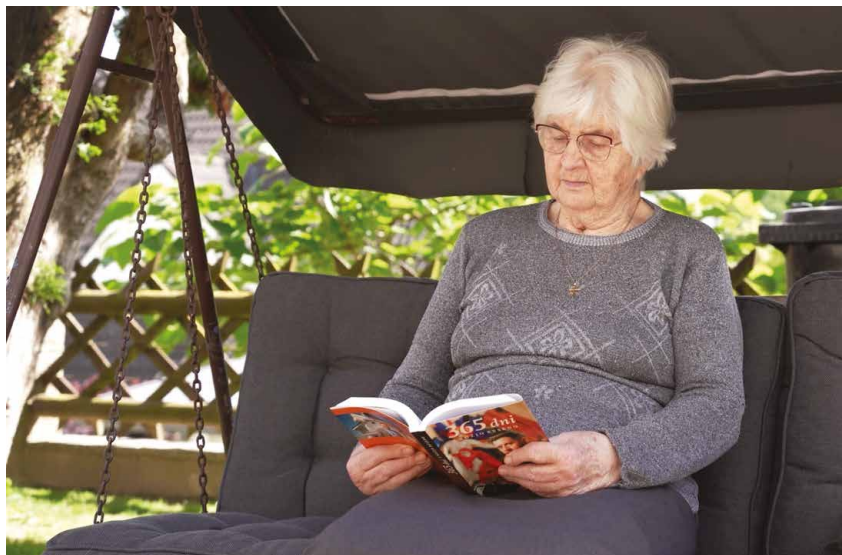
Vaša življenjska pot se je začela na skromni kmetiji. Kako so ti zgodnji dnevi vplivali na vaše vrednote, vaš odnos do dela in do skupnosti?

Sem kmečka hči in že moj oče je bil vpet v družbeno življenje v kraju. Bil je moj vzor, ker mu ni bilo vseeno, kaj se dogaja v Kungoti. To sem, kot kaže, podedovala, kajti tudi on je ogromno prostovoljno delal za kraj, bil je predsednik Občine Kungota in član v raznih komisijah. Poskrbel je, da smo v Kungoti dobili prvo javno razsvetljavo, prvo žarnico na križišču.

Pozneje, ko sem se zaposlila v domačem kraju, bila sem tajnica na osnovni šoli, sem čutila, da moram kraju nekaj vrniti. Tisti čas so tudi učitelji, ki so stanovali v Kungoti, skrbeli, da je kraj živel, vzpodbujali so kulturno dogajanje. Želela sem si, da bi kraj res zaživel, da bi se imeli lepo. Vedno se je nekaj dogajalo, zato sem tudi rada sodelovala.

Dolga leta ste delali kot tajnica na OŠ Kungota. Kaj vam je iz teh let najbolj ostalo v spominu?

To so bila moja najuspešnejša leta. Ko sem prišla delat, je bila prva šola, ki je zdaj že porušena, takrat tukaj eno leto. Ogromno mi je pomenila bližina službe in doma. Mimogrede sem bila v šoli. Če smo imeli kakšne prireditve, sem lahko bila tam do zadnjega in potem takoj doma. V kolektivu smo se dobro razumeli, bilo nas je okoli 50, imeli smo se lepo in se spoštovali. Zavedala sem se, da sem v službi zaradi otrok in učiteljev. Z veseljem sem hodila v to službo kar 23 let. Imeli smo skupna druženja in praznovanja, zaključne izlete, na katerih sem vsako leto pomagala drugi generaciji 5. razredov, hodili smo v Postojnsko jamo in kasneje v Jamo Pekel. Izleti so mi ostali v spominu, čeprav so bili naporni. Oddahnili smo si, ko smo otroke pripeljali nazaj v Kungoto in se ni nič zgodilo. Ubogali so nas, večjih problemov nismo imeli. Zdi se mi pa, da je mentaliteta otrok danes precej drugačna.

Bili ste tudi podžupanja občine. Kako ste se znašli v tej vlogi? Kateri projekti ali naloge so vam bili posebej pri srcu?

To je posebno poglavje mojega življenja. Mandat podžupanje je trajal štiri leta. Bila sem predsednica Krščanskih demokratov, SKD se je reklo. Na volitvah smo prejeli največje število glasov. Župan je postal gospod Karner iz Slovenske ljudske stranke, ki je večino stvari vodil sam, jaz pa sem postala podžupanja. Obiskovala sem občane, starejše od 80 let. Skupaj z Marico Frece sva se z občinskim avtom vozili do njih in jim nesli darilo ob rojstnem dnevu. Darilo samo ni bilo tako pomembno, pač pa najin obisk, pogovor in to, da smo se skupaj nasmejali. To so bila lepa doživetja! Kot podžupanja sem hodila tudi na proslave, tam predstavljala občino in imela govore. Hodila sem tudi na novinarske konference. Predlagala sem, da bi tako kot druge občine tudi naša imela svoj občinski glas. Prvo leto smo pripravili samo dve številki, saj smo morali z reklamami sponzorjev dobiti dovolj sredstev za pokrivanje stroškov. Bila sem prva urednica v času svojega mandata podžupanje. Ljudje so bili občinskega glasila veseli, ker smo pisali o dogajanju v občini. Danes hranim vse izdane številke.

Mnogo ljudi vas povezuje s predanim

delom v društvih. Kako se je začela vaša pot v kulturnem in turističnem društvu?

V kulturnem društvu smo začeli že v Jugoslaviji, okoli leta 70. Prišlo je obdobje, ko je kultura malo zaspala. Pri nas sta želeli gostovati dramski skupini iz Ribnice na Pohorju in iz Svetega Antona. V predstavi so igrali tudi moji sorodniki, zato so se obrnili name. Organizirala sem predstavo in na moje presenečenje smo imeli čisto polno dvorano. Dalo mi je zagon, ker smo dobili dokaz, da ljudje potrebujejo kulturo. Odločili smo se ustanoviti društvo in vsako leto smo nastopali z dramskimi deli in zborom. Imeli smo 30 igralcev, pevski zbor je vodila Milena Putar, režiserka je bila Breda Trinka, Jurij Leitgeb je bil scenarist, Ivanka Leitgeb pa šepetalka. Kino je bil samo v Svečini, televizorjev še ni bilo povsod in naša dvorana je bila vedno polna, ko smo igrali. Ljudje so vsako leto komaj čakali na novo predstavo. Žal je trajalo samo 10 let, potem je malo zamrlo, dvorana se je prenavljala. V kulturi je bilo vedno malo denarja in naše delo je bilo prostovoljno. Kar smo zaslužili z vstopninami, smo vlagali v dvorano, recimo, v stole, ki so še danes v uporabi.

Zdaj je društvo ponovno v zagonu. Prevezla ga je domačinka Aleksandra Gorjup in ga uspešno vodi. Ustanovili

so kvalitetni zbor in tudi druge sekcije delujejo. Vesela sem, da se kulturno življenje v kraju ponovno vrača na višji nivo. Hortikulturno društvo je z leti preraslo v turistično društvo. Organizirana so bila tekmovanja za lepi in čisti kraj. Hodili smo po terenu in slikali rože, saj so se vsako leto podeljevale zlate vrtnice. Ljudje so imeli ogromno cvetja, naša okolica je bila lepo urejena. Lani podelitve sicer ni bilo, tekmovanja za lep in okrašen vrt pa še vedno poteka, a današnja zakonodaja je drugačna, zato se je na tekmovanje potrebno predhodno prijaviti.

Vsa leta sodelujem tudi v cerkvi, pri pevskih zborih, bila sem predsednica cerkvenega pevskega zbora. Vodim bralce beril in vsa leta sem članica župnijskega pastoralnega sveta. Ko so bili obvezni govori na pokopališčih, sem pripravila 280–290 pogrebnih govorov. To so bila zame težka obdobja.

Dejavna sem tudi v DU Zg. Kungota. Že kot otroci smo imeli doma na kmetiji kegljišče, zato sem predlagala, da bi ga imeli tudi mi. Ustanovili smo kegljaško sekcijo in začeli igrati na kegljišču na prostem pri Hiši vseh generacij. Kasneje smo dobili še eno igrišče in zgradili nadstrešnico. Nekaj časa sem bila vodja ženske ekipe, kegljala sem vse do lanskega leta. Bili smo ženska in moška ekipa, tekmovali smo v Zgornjepodravski regiji in dosegali lepe rezultate. Kegljacem želim, da jim uspehi še naprej prinašajo zadovoljstvo.

Zanimivo je, da ste bili tudi med prvimi gasilkami v Zg. Kungoti. Kaj vas je pritegnilo h gasilstvu, ki je tradicionalno bolj moško področje? Kako so vas sprejeli?

V gasilskem društvu so bili moji sorodniki, oče, brat in stric ter pokojni Božnik. Ker sem znala uporabljati pisalni stroj in sem bila sposobna, so me prosili, da bi prevzela tajniške in blagajniške posle. Spadali smo pod Mariborsko občinsko zvezo in smo bili eno izmed najboljših društev, kar se tiče urejenih papirjev za blagajno in v tajništvo. Takratni predsednik Franc Fluher je skrbel za naš kraj in takrat se je začel graditi gasilski dom. Tudi

gasilske veselice so bile pogostejše, kot so danes. Okrog novega leta smo v tistih hudih zimah raznašali koledarje in ob tem sem spoznavala ljudi. Na požare nisem hodila, to so opravljali operativci. Tudi izpitov za gasilce nisem opravljala. Takrat sem bila edina ženska.

Ob vsem dogajanju v družtvih ste dejavni tudi pri karitasu. Kakšne so vaše aktivnosti in kaj vam pomenijo?

Delo pri karitasu je posebej zanimivo, ampak tega ne zmore opravljati vsak. Slišiš za stiske ljudi. Kar ti zaupajo,

toliko. Največje povpraševanje je po otroških stvareh, višek oblačil pa pošljemo v Maribor v večje skladišče. Dobrodošli so tudi razni izdelki za dom. Skladišče imamo odprto ob sredah, ko imamo na voljo hrano, ki jo dva do trikrat letno dobimo od Evropske unije. Paziti moramo tudi na rok uporabe. Zadnja leta poteka akcija Božiček za en dan, pri kateri sodelujemo z društvom upokojencev in obdarujemo starejše od 80 let ter tiste, ki potrebujejo pomoč. Darila vsem obdarovancem dostavimo skupaj z društvom upokojencev.

“ Bog mi veliko pomeni in mislim, da tam črpam moč, da lahko vzdržim. Ko vidim potrebe ljudi, ki jih imam rada, se mi smilijo in rada bi jim pomagala. ”

pa moraš obdržati zase. To so težke stvari, moraš jih razumeti in poslušati, imeti pravo besedo in jim pomagati poiskati rešitve. Vodja Karitasa Brigita Marhold je sposobna in vse skupaj dobro vodi, žal pa imamo premalo sredstev. Enkrat letno organiziramo srečelov, s čimer nekaj malega pokrijemo, drugih sredstev pa nimamo. Prehrano dobimo iz Evropske unije, nekaj prispeva tudi občina, da lahko pomagamo več ljudem. Potrebe so pa vedno večje, ljudje so v stiski. Veliko je tudi takih, ki bi bili upravičeni do pomoči, pa ne pridejo do nas, ker jih je sram. Bojijo se, kaj bodo drugi rekli. Delo pri karitasu je zato težko.

Ljudje karitasu najpogosteje donirajo oblačila, a uporabnikov nimamo

Vaša zgodba ni samo zgodba o predanosti, ampak tudi o vztrajnosti. Kje ste črpali energijo in motivacijo, da ste desetletja ostali tako aktivni?

Izhajam iz kmečke družine, kjer nismo imeli vsega na pretek. Vajeni smo bili skromnosti in vedno smo bili veseli, če smo kaj dobili. Takrat karitasa ali česa podobnega ni bilo. Pri tem mi, naj bom odkrita, dosti pomaga vera. Bog mi veliko pomeni in mislim, da tam črpam moč, da lahko vzdržim. Ko vidim potrebe ljudi, ki jih imam rada, se mi smilijo in rada bi jim pomagala. Pomagati nekemu pomeni veliko več, kot če sam kaj potrebuješ in ti nekdo pomaga. Zdi se mi najlepše nekemu pomagati.

Kako danes gledate na Zg. Kungoto in kako se je po vašem mnenju skup-

nost spremenila skozi leta?

Skozi leta se je Zg. Kungota spremenila in se še vedno spreminja. Gre na bolje, ogromno se je uredilo. Imeli smo dobre župane, ki so poskrbeli, da se je vedno nekaj dogajalo in da ne nazadujemo. Zadnja leta me skrbi, da nimamo mesarije, cvetličarne, posamezni mali obrati se zapirajo, nekatere obrti so se odselile. Skrbi me tudi preskrba občanov, ker se pogosto šušlja, da se bo naša trgovina zaprla. Rabimo večjo trgovino, ker se Kungota širi, prebivalcev je ogromno. Vsi župani so se trudili, da smo dobili mestni vodovod na vsak hrib. Do takrat so zelo pomagali gasilci, ki so vozili vodo.

V Kungoti je bilo včasih veliko ljudi, ki so bili pripravljene tudi sami nekaj narediti, pripraviti kakšne prireditve. Včasih smo se srečevali na vasi in se pozdravljali, poznali smo skoraj vsakega. Pa tudi če je prišel kdo nov, smo ga takoj sprejeli medse. Zdaj je toliko priseljencev in veliko mladih družin, ki pa se ne vključijo v dogajanje in ne prihajajo na naše prireditve, tudi če jih osebno povabiš. To me boli. Tudi v cerkvi se vidi, starejši umirajo, mlajših pa ni. Vedno manj je takih družin, ki bi sodelovale in pogrešam medsebojna druženja. Dobili smo bife sredi trga, kjer se ljudje družijo, ampak pridejo večinoma mladi. Tudi nekaj starejših je zadovoljnih, da se lahko usedejo in pokramljujejo.

Bi si želeli, da bi se v naši skupnosti še kaj izboljšalo ali spremenilo?

Lahko bi bilo več druženja, pozdravljanja, kot so včasih otroci vse pozdravljali, danes pa odzdravijo samo, če jih pozdraviš ti. Več bi lahko bilo vključevanja v vaško družbeno življenje in več medsebojnega spoštovanja.

Kaj bi želeli sporočiti mlajšim generacijam, ki šele vstopajo v življenje naše skupnosti?

Mladim bi želela, da se lepo izobrazijo in da ne pozabijo, da bodo tudi oni enkrat starejši. Naj že zdaj tkejo vezi in poti tako, da jih bodo imeli starejši radi. Naj bodo prijazni drug do drugega, ker na mladih svet stoji. ■

PGD Zg. Kungota obeležuje 100 let delovanja

Nataša Mislej

Pisalo se je leto 1925, ko sta naš kraj zaznamovala dva velika požara. Zagorel je grajski hlev v Svečini in Lebaričev mlin v Kungoti.

Nesrečna dogodka sta bila povod za ustanovitev prostovoljnega gasilskega društva, ki se je skozi desetletja aktivno razvijalo. Sprva je društvo štelu 15 članov, ki so se srečevali s številnimi izzivi. Prvotni gasilski dom je bil zgrajen šele po ustanovitvi, in sicer na mestu, kjer danes stoji občinska stavba.

Danes, sto let kasneje, je marsikaj drugače. Društvo šteje okoli 125 članov, od tega je 55 operativnih gasilcev in gasilk – to so tisti, ki prihajajo na intervencije in pomagajo pri vsakdanjem delovanju društva. Ponosni so tudi na starejše člane, t. i. gasilske veterane, ki jih je okoli 12. Brez

PGD Zg. Kungota je najstarejše prostovoljno gasilsko društvo na območju Gasilske zveze Slovenske gorice. Letos so postali ponosni prejemniki

“ Pomembno vlogo imajo tudi pionirji, mladinci in ostali člani gasilske organizacije, katerih pripravljenost pomagati soljudem dokazuje, da je gasilstvo še vedno živo, pomembno in ne bo zamrlo. ”

njihove predanosti se društvo ne bi tako razvijalo in širilo. Pomembno vlogo imajo tudi pionirji, mladinci in ostali člani gasilske organizaci-

je, katerih pripravljenost pomagati soljudem dokazuje, da je gasilstvo še vedno živo, pomembno in ne bo zamrlo.

zlatega grba Občine Kungota, priznanja za dolgoletno delovanje.

Načrtov za prihodnost je veliko, saj se tudi potrebe prebivalstva spreminjajo, predvsem zaradi podnebni sprememb. V prvi vrsti so načrti namenjeni izboljšanju osebne zaščite, opreme in vozil, kar je večinoma odvisno od razpoložljivih finančnih sredstev. Društvo si prizadeva za zamenjavo dotrajanih vozil, ko dosežejo starost 20 let ali več, saj se v tem času izboljša gasilska oprema in razvije nova tehnika za lažje delo na intervencijah. V prihodnje si želijo zamenjati manjše vozilo za gašenje gozdnih požarov (staro že 22 let), ki omogoča hitrejši dostop do težje dostopnih terenov. Prav tako si želijo dokončati dvorano v gasilskem domu in zamenjati dotrajano kuhinjo.

Cenimo prostovoljno delo gasilcev, ki priskočijo na pomoč v nepredvidenih situacijah. Njihova dolgoletna prizadevanja za varnost in dobrobit skupnosti so pustila globoko sled v naši občini. Ob tej obletnici jim izrekamo iskreno zahvalo – za nazaj in za vnaprej. ■

Gostilna z dušo, gostilničar s srcem: Zgodba Fifoltovega Ivana

Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota

Na začetku Sp. Kungote, kjer se cesta nežno zavihti ob breg, stoji gostilna Fifolt. V tem skoraj stoletnem hramu pristnega gostoljubja se odvija zgodba, ki jo je s svojim življenjem pisal Ivan Sušec,

domačinom poznan kot Fifoltov Ivan, gostilničar z dušo, človek s pokončno držo, mehkim, a odločnim pogledom ter srčnostjo, ki jo je v današnjem času vse težje najti.

Rodil se je 6. januarja 1945 v hiši Rošpoh-del 143 v Sp. Kungoti. Čeprav je bil po poklicu avtomehanic (še danes se marsikdo nasmehne ob spominu nanj, ko je na kostanjevem štoru pred gostilno popravljaval motorje), je bilo njegovo srce zavezano gostinstvu. Gostilna, ki jo je že leta 1934 z vizijo in pogumom odprla njegova mama Mara Fifolt, rojena Sušec, je bila več kot le prostor dela – postala je dom, poslanstvo in osrčje družabnega utripa vasi.

Ivan je odraščal ob delu. Pomagal je v gostilni, pasel krave, skrbel za domače živali. Bil je skromen, vztrajen, odgovoren in vedno pripravljen priskočiti na pomoč. Te lastnosti so ga spremljale vse življenje. Gostilna pod njegovim vodstvom ni izgubila svoje pristne identitete. Tam so furmani in kmetje sklepali posle, mladina je plesala ob harmoniki, obiskovalci pa

okušali pravo kungoško gostoljubje. Ivan je bil srce dogajanja, vedno v lesenih coklah, pripravljen postreči, poslušati in povezovati ljudi. Gostilna Fifolt ni bila le prostor za obed, ampak tudi središče družabnega, kulturnega in športnega življenja. Prav tam je zrasla ideja o ustanovitvi NK Kungota. Ivan tako ni bil le gostilničar – bil je tihi graditelj lokalne identitete, varuh dediščine in nosilec vrednot, ki jih je s spoštovanjem predajal naprej.

Vsaka jed iz njegove kuhinje – golaž,

kisla juha, pečena kura ali vampi – je nosila toplino doma in vonj spomina. Prav vampi so postali zaščitni znak gostilne, zaradi katerih so ljudje prihajali od blizu in daleč, celo iz sosednje Avstrije. A šlo je za več kot okus, šlo je za občutek pripadnosti, topline in domačnosti. S svojo odprtostjo, čutom za sočloveka in pripravljenostjo sodelovati je Ivan prispeval k razvoju kraja. Prav zaradi njegovega zaupanja v skupne projekte je bila uspešno izpeljana rekonstrukcija mostu Fifolt. Ivanove zgodbe niso zapisane v knjigah, temveč v srcih. Njegov prispevek presega gostinsko dejavnost – s svojo prisotnostjo, srčnostjo in delavnostjo je oblikoval duha kraja.

Gostilna Fifolt je preživela pomanjkanje, dočakala velike spremembe in kljub vsemu ostala to, kar je vedno bila: sidrišče skupnosti in most med generacijami. Zaradi svoje skromnosti Ivan nikoli ni iskal pozornosti in prav zato si zasluži največje spoštovanje. S svojo življenjsko zgodbo je pustil neizbrisno sled v dušah tistih, ki so ga poznali. Bil je in ostaja simbol preproste, a močne človeške povezanosti. ■

Pisana pomlad kulturnih doživetij

Aleksandra Gorjup, predsednica KD Jože Kerenčič, Zg. Kungota

Pomlad v naš kraj ne prinese le toplih sončnih žarkov in prebujenih vrtov, temveč tudi vonj svežine, cvetoče češnje ob poteh in smeh otrok, ki odmeva po zelenih travnikih.

Z vsakim novim listom in vsakim ptičjim napevom kot da vabi k ustvarjanju – k tistim trenutkom, ko se srce skupnosti poveže v pesmi, barvah, besedah in gibanju.

V tokratnem članku predstavljam pester nabor kulturnih aktivnosti, ki so v pomladnih mesecih obogatile naš kraj in pokazale, kako živahno, ustvarjalno in povezano je naše okolje. Z raznolikim kulturnim utripom dokazujemo, da kultura ni le preteklost, temveč tudi naš skupni utrip sedanjosti – in navdih za prihodnost.

Prav v tem času so se članice **ženske vokalne skupine Una Corda** zavzele pripravljale na nastope. Na intenzivnih vajah, ki so jih izvedle konec marca v ČŠOD Jurček v Kočevju, so pridno pilile svoj repertoar. A to niso bile le ure petja – bile so tudi dragocen čas za povezovanje in krepitev skupinskega duha. Pevke so si skupaj z zborovodjo in korepetitorjem vzele čas za sproščujoče povezovalne igre, ki so poskrbele za veliko smeha in dobre volje. Ob večerih pa so ob prijetni glasbi zaplesale in se nasmejale, saj je prav takšna sproščenost tista, ki gradi ubranost ne le v petju, temveč tudi v odnosih.

Aprila so se predstavile na zaključku projekta Erasmus (Seeds of Future), kamor so jih povabili gostitelji iz OŠ Kungota. Prireditev je potekala v dvorani v Svečini. Maja pa so gostovale na 13. dnevu Mariborske knjižnice. Dejavnosti so potekale v Hiši vseh generacij v Zg. Kungoti, vokalna skupina Una Corda pa je nastopila v večernem delu programa. V tem mesecu je sledil še nastop na dobrodelnem koncertu Čudeži sveta v kamniški dvorani ter 24. maja 2025 predstavitev na obmo-

čni reviji pevskih zborov in malih pevskih skupin. Slednja je letos potekala v naši občini, in sicer v svečinski dvorani. Predanost in ubrano petje sta ogrela srca poslušalcev in še enkrat dokazala, kako pomembno vlogo ima glasba v našem kraju.

Pomladno ustvarjalnost je zaznamovala tudi likovna dejavnost, ki je v naš kraj prinesla svež umetniški navdih. Članice **likovne sekcije** so sku-

pripravili učenci OŠ Kungota. Nato so si prisotni ogledali likovna dela, ki so obiskovalce navdušila z raznolikostjo motivov in tehnik. S pomočjo Društva kmečkih žena Občine Kungota in nekaj članic našega društva smo poskrbeli tudi za sladko razvajanje.

Maja smo pričeli tudi z izvajanjem likovnih delavnic za odrasle. Delavnice potekajo v sproščnem in spodbudnem vzdušju, kjer se udeleženske ne le učijo različnih likovnih tehnik, temveč tudi sproščajo, povezujejo in krepijo svojo ustvarjalnost. Veseli nas, da je zanimanje za tovrstno dejavnost veliko, kar dokazuje, da umetnost ni le za ogled, temveč tudi za doživljanje in osebno izražanje.

“ Maja smo pričeli tudi z izvajanjem likovnih delavnic za odrasle. Delavnice potekajo v sproščnem in spodbudnem vzdušju, kjer se udeleženske ne le učijo različnih likovnih tehnik, temveč tudi sproščajo, povezujejo in krepijo svojo ustvarjalnost. ”

paj s podmladkom pripravile likovno razstavo v zgornjekungotški kulturni dvorani. Krajši kulturni program so

Junija so članice likovne sekcije zaočkrožile svoje letošnje ustvarjalno obdobje s sodelovanjem na razstavi v

Aleksandra Gorjup

sosednji občini. V galeriji Večnamenskega centra Pesnica so razstavile likovna dela, nastala v zadnjih mesecih. Skupaj s članicami KUD Marice Kerenčič Pesnica so pripravile razstavo z naslovom Barvita polja, travniki, gozdovi ... Razstavljenata dela so nastala v različnih tehnikah – od akrilne in oljne, do nežnih akvarelov in mešanih tehnik. Posebej zanimiva so bila dela, ustvarjena z bolj neobičajnimi materiali: slike, naslikane s kavo in rdečim vinom, kolaži, narejeni s peskom in lepilom, ter dela, izvedena v tehniki pointilizma, kjer se za oblikovanje podob uporabljajo majhne ločene pike čiste barve. Obiskovalci so razstavo toplo sprejeli.

S posebno pozornostjo spremljamo tudi **likovno ustvarjanje mladih likovnikov**, ki s svojo domišljijo vedno znova

presenetijo. Mladi ustvarjalci so se na zadnjem srečanju v letošnjem šolskem letu preizkusili v izdelavi lutk iz žice in blaga. Nastali so izvorni liki, vsak s svojo zgodbo in značajem, ki jih bodo ustvarjalci zagotovo ponosno postavili na svojo najljubšo poličko – tja, kjer domujejo najbolj posebne stvari.

Kot nagrado za letošnje prizadevno delo so vsi udeleženci prejeli praktična likovna darila: likovne mape, risalne liste in gnetljivo radirko, ki jim bo prišla prav pri delu z ogljem in pasteli. S tem smo želeli izraziti priznanje za njihov trud in jih spodbuditi, da tudi v prihodnje ostanejo povezani z umetnostjo ter z veseljem ustvarjajo.

April je prinesel prijetno dišeče in nadvse ustvarjalno popoldne, saj smo organizirali **pekovsko delavnico**

na temo velike noči. Udeleženci so z veseljem zavihali rokave in spekli ljubke velikonočne zajčke iz kvašenega testa. Med peko je prostor preplaval vonj po sveže pečenem kruhu, nasmehi in prijetno druženje pa so poskrbeli za pravo praznično vzdušje. Poleg pekovskih spretnosti so otroci, ki obiskujejo 1., 2., 3. ali 4. razred, **ustvarjali še različne velikonočne izdelke**, ki so kasneje krasili domove in obujali praznično tradicijo. Barvali so lesena jajca, izdelovali košarice iz potiskanega papirja, zajčke iz pločevink ter mehke kokoške iz blaga. S pomočjo pisanih barv za pirhe so okrasili tudi prava kokošja jajca, kar

Aleksandra Gorjup

je bil še posebej priljubljen del delavnice, poln barv in veselja.

Pomladno kulturno dogajanje smo 17. maja 2025 zaokrožili z živahno prireditvijo Vesela pomlad, ki smo jo v sodelovanju s TD Zg. Kungota pripravili na prostem. Na odru so se s **plesnimi točkami** predstavili učenci od 1. do 5. razreda, ki so s svojim veseljem do gibanja navdušili občinstvo. Vsaka točka je bila domiselno pripravljena in odplesana z otroško

Aleksandra Gorjup

Aleksandra Gorjup

igrivostjo. Piko na i pa je dodala gostujoča plesna skupina Tigrice, ki je s svojim dinamičnim in usklajenim plesom očarala obiskovalce. Program se je zaključil s skupnim plesom, kjer so na plesno ploščad stopili tako šolarji kot Tigrice. Skupaj so zaplesali in s tem simbolično povezali različne plesne svetove – izkušnje in igrivost, trening in sproščenost, v ritmu pomladi in skupnosti.

Tudi v **Bralnem klubu Kungota** se je spomladi odvijalo bogato dogajanje. Članice so se enkrat mesečno srečevale ob izbranih literarnih delih, ki so vsakokrat odprla vrata v nov svet, hkrati pa omogočila dragocene poglede vase in v družbo. Aprila so prebrale knjigo Alene Schröder *Pri vas je vedno tako nenavadno tiho*. V njej spoznamo zgodbo, postavljeno v dve časovni obdobji, ki razkriva odnos med materjo ter hčerjo, v katerem je veliko neizrečenega. Maja jih je nagovoril Guillaume Musso z romanom *Ker te ljubim*. Zgodba je zgrajena na temačni preteklosti treh ljudi. V pripovedi odkrivamo njihove življenjske zgodbe, odločitve ter čustvene sledi. Junija pa so se posvetile romanu Edinka priznane mehiške književnice Guadalupe Nettel, ene najvidnejših sodobnih pisateljic španskega govornega prostora. Avtorica v literarnem delu odpira eno najpomembnejših

življenjskih vprašanj vsake ženske – odločitev o tem, ali imeti otroke. Ob vsaki knjigi so nastali pogovori, polni misli, ki so segle onkraj besedila. Srečanja niso bila le pogovori o zgodbah, temveč tudi priložnost za osebne refleksije, medsebojno spodbudo in povezovanje. Julija se bodo članice ponovno srečale, in sicer ob romanu Ann Napolitano *Živijo, lepotica*, ki že zdaj zbuja pričakovanja za zanimivo bralno izkušnjo.

se je srečanja udeležil le en učenec, zato bralnega kluba takrat niso izvedli. Upajo, da bo interes v jeseni večji in da bodo znova skupaj brali, razmišljali in se pogovarjali o prebranem.

Kulturna dejavnost v našem kraju ostaja trden temelj skupnosti, ki nas povezuje, bogati in navdihuje. Vsak nastop vokalne skupine, vsaka razstava likovnih del, vsako srečanje bralnega kluba in vsak plesni nastop so dokaz,

“Kulturna dejavnost v našem kraju ostaja trden temelj skupnosti, ki nas povezuje, bogati in navdihuje.”

Poseben dogodek je Bralni klub pripravil ob 13. dnevu Mariborske knjižnice. Pogovor z novinarjem, kolumnistom in pisateljem Markom Radmilovičem je bil dragocena priložnost za srečanje z literarnim ustvarjalcem. Dogodek je navdušil tako redne kot priložnostne obiskovalce in še dodatno potrdil moč literature, kadar jo delimo v živo.

Mentorica **Bralnega kluba za najstnike** je za april načrtovala srečanje in o tem pravočasno obvestila tako učence kot širšo javnost. Kljub pripravljenosti in odprtosti za pogovor o knjigah

da kultura živi med nami – v naši predanosti, ustvarjalnosti in skupnem duhu. Hvaležni smo vsem, ki s svojim trudom in sodelovanjem prispevajo k temu pisanemu mozaiku.

Poletje bo čas za krajši ustvarjalni premor, a hkrati tudi priložnost za razmislek o novih zamislih in dejavnostih, ki jih bomo z veseljem predstavili v prihajajočih mesecih. Verjamemo, da bo kultura tudi v prihodnje igrala pomembno vlogo v našem kraju in nas vodila k novim idejam, srečanjem in povezovanju. ■

V Knjižnici Kungota 13. dan Mariborske knjižnice »tkemo vezi, raziskujemo sledi«

Andreja Ploj, knjižničarka

Mariborska knjižnica je že 13. leto zapored pripravila Dan Mariborske knjižnice. Tokrat je bila gostiteljica Knjižnica Kungota, ena od enot Mariborske knjižnice.

Dogodek je potekal 16. maja v prostorih Hiše vseh generacij. Namen prireditve je, da poglobljamo in utrjujemo vezi z lokalno skupnostjo, nadgrajujemo sodelovanje med kulturnimi institucijami in lokalnimi deležniki.

Pripravili smo pester in zanimiv program dogajanja za vse starostne skupine čez cel dan. Jutro smo začeli razigrano, z Igralnim jutrom za otroke. Sprva smo jih popeljali v svet pravljic in nadaljevali druženje ob družabnih igrah iz naše Igrroteke ter z ustvarjalno-raziskovalnimi dejavnostmi: likovnim ustvarjanjem, razstavo likovnih izdelkov, ugibanjem pravljic s pantomimo in s pomočjo skritih predmetov.

Popoldanski del je bil namenjen odraslim. Z Markom Radmilovičem, pisateljem, kolumnistom in novinarjem, se je v okviru Bralnega kluba Kungota pogovarjala Alda Stojanović.

Sledilo je zbiranje spominov iz preteklosti, ki smo ga poimenovali Podobe preteklosti mojega kraja. **Zbiranje še vedno traja, zato ste vabljeni, če hranite stare oziroma starejše podobe**

kraja, zgradb, dogodkov, kmečkih opravil z območja kungoške občine, da jih prinesete v knjižnico in jih delite z nami. Vse dodatne informacije lahko dobite v knjižnici ali obiščete spletno stran: <https://knjiznica-mb.si/enote/knjiznica-kungota>.

Večerni del je bil obarvan detektivsko. Kriminalna vinska pokušina oz. literarni večer je minil v družbi enega izmed najbolj priljubljenih slovenskih pisateljev – Avgusta Demšarja in igralca Daria Varge, ki je v uspešni slovenski filmski nadaljevanji upodobil lik inšpektorja Vrenka. Z njima se je pogovarjal Kristian Koželj. Druženje ob okrogli mizi je popestrila 20. svečinska vinska kraljica Eva Valdhuber, ki je predstavila vina domačega okoliša in ponudila njihovo degustacijo.

Celodnevno druženje smo zaključili v prijetnem glasbenem vzdušju vokal-

MARIBORSKA
KNJIŽNICA

ne skupine Una Corda in Svečinskega noneta. ■

**Poletni odpiralni čas
Knjižnice Kungota**

od 30. 6. – 30. 8. 2025
PONEDELJEK 13-19

Uspešna kulturna sezona v Svečini

Domen Ledinek

Za KUD Jože Stupnik Svečina je bilo leto polno ustvarjalnosti, novih projektov in pomembnih priznanj. O tem, kaj vse se je dogajalo, smo se pogovarjali s Tino Kren Mihajlovič.

Tina, za KUD Jože Stupnik Svečina je uspešna sezona. Za pogovor smo izbrali tebe, ker si letošnja dobitnica zlatega priznanja z značko, ki si ga prejela v okviru ZKD Kungota, Pecnica in Šentilj. Prav tako pa je konec maja premiero doživela gledališka predstava mladinske sekcije društva z naslovom Čuvaja zadnjega kozarca vode, ki si jo režirala. Gre za absurdno enodejanko? Lahko tudi na kratko predstaviš predstavo?

Besedilo ni razdeljeno na dejanja, ampak se odvrti v enem dolgem kosu. Drama absurda je seveda drugačna od klasičnih dramskih besedil, ki smo jih navajeni iz šole (npr. z dramskim trikotnikom). Gre za prelom s tradicionalno dramatikom tako na ravni zgodbe, jezika, osebe kot tudi celotne dramske gradnje. Lahko bi

spominja na nekaj med Satrejevimi Zaprtimi vrati in Beckettovim Čakajoč Godota, a je besedilo vseeno polno duhovitih domislic in pikrih resnic. V gledališkem listu piše: "Dva moška, soseda, imata prav posebno nalogo – čuvati morata zadnji kozarec vode na svetu, pri tem pa jima družbo dela še kamen spotike. Med čakanjem počneta absurdne stvari – iščeta pobegli sadovnjak z jablanami, pokopavata in odkopavata soprogi, lovita zgodovino ... – in si zastavljata na prvi pogled absurda, v resnici pa bistvena vprašanja."

Ne gre za klasično "svečinsko" besedilo. Kako to, da ste šli v drugo smer? Kako sploh režiser najde pravi tekst?

Mladi radi posežejo po "drugačnem" tekstu. Želja je, da tekst nekaj pome-

igrali smo Nejc Lavrenčič, Vito Weis, Špela Zajko, Andreja Golob in jaz). Žal smo igrali samo dvakrat, ker so nam potem »po nesreči« zažagali sceno. Pred to predstavo sem režirala tri otroške (Marko Radmilovič: Darilo; Ira Ratej: Gledališče od A do Ž; Jelena Sitar Cvetko: Mali potepuh), kjer sem tekst izbrala po všečnosti. Naredilo je klik, ko sem brala/gledala, in potem sem v tej smeri raziskovala. Ampak tokrat ni bilo tako. Tekst je namreč našla Lina, ki ga je začela postavljati sama z Rokom, in šele potem sta povabila zraven mene.

V predstavi nastopata Lina Mihajlovič in Rok Prašnikar. Kako sta se ujela kot par na odru?

Lina in Rok sta se spoznala pred dveh letoma, ko so mladinci pripravljali nekaj drugega, česar jim žal ni uspelo

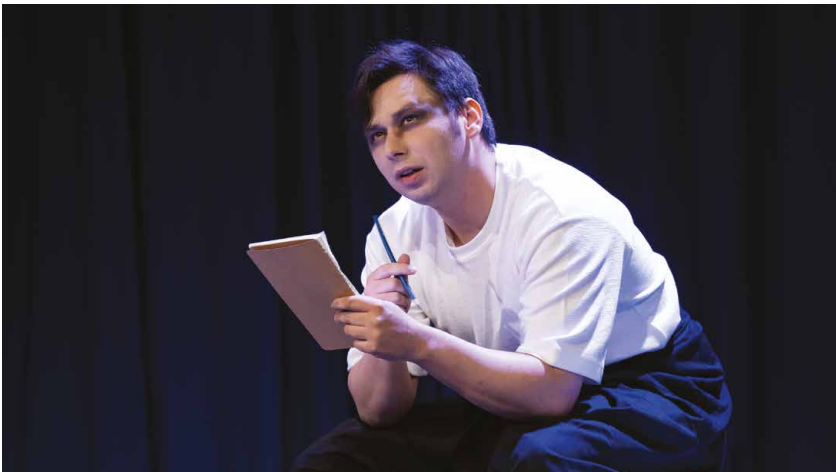
“ Ko sta našla to besedilo, je bilo obema všeč in Lina je prevzela vlogo moškega. Ker pa je absurd, to sploh ne moti. Zelo dobro se dopolnjujeta. Lina je kot vulkan idej, Rok pa mirno gradi in dodaja stabilnost. ”

dokončati. To ni tako nenavadno. Veliko skupino, kjer ima vsak določene aktivnosti ob različnih urah in dnevih, je namreč težko časovno uskladiti, ker morajo biti pri snovanju predstave prisotni vsi. Ker jima je bilo hudo, sta se ob nenačrtovanem srečanju odločila, da želita vseeno nekaj ustvariti. Poiskala sta besedilo za dva, kar pa je za kombinacijo moški – ženska dokaj klasično neinovativno. Navadno gre za zgodbe parov v različnih fazah ljubezni. Nista želela v ta kliše. Ko sta našla to besedilo, je bilo obema všeč

rekli, da gre za antidramo. Absurdni sta vsebina in oblika, saj gre za nesmiselno zaporedje dogodkov, vrtimo se v krogu. Junaka sta pasivna in govoričita v prazno. Gluvičev tekst me

ni in da ni na prvo žogo. Želimo, da je nekaj zadaj, nekaj s težo. Moja generacija je v tem starostnem obdobju pripravila predstavo Draga Jančarja Halštat (režirala Barbara Jamšek,

in Lina je prevzela vlogo moškega. Ker pa je absurd, to sploh ne moti. Zelo dobro se dopolnjujeta. Lina je kot vulkan idej, Rok pa mirno gradi in dodaja stabilnost.

Če se ne motim, smo Roka prvič videli na odru v sodelovanju s KUD Svečina.

Tako je, Rok je Jurčan, ki je strast do igre odkril v osnovni šoli pri Barbari Jamšek in Nataši Novak Mulej (članica KUD Svečina, ki sem jo povabila k sodelovanju tudi pri tej predstavi). Šlo je za predstavo Marka Ravenhilla Kak ti meni zaj dol visiš, ki je tisto leto dobila zlato priznanje na otroškem srečanju gledaliških skupin. Ta predstava je tisti generaciji otrok odprla vrata za sodelovanje pri postavitvi muzikla v Londonu, in sicer v Albert Royal Hallu! Rok se je po tej izkušnji odločil za umetniško gimnazijo v Novi Gorici,

posnel film in šel na AGRFT. Kar nekaj je že ustvaril, zato sem bila zelo vesela, da je ponovno sodeloval z nami in s svojim profesionalizmom dvignil raven.

Premiera je bila 24. maja v Svečini. Kdaj in kje si bo predstavo možno ponovno ogledati?

Sedaj smo na poletni pavzi oz. nekateri imajo maturo. V načrtu je, da bo predstavo možno ponovno videti v Svečini v začetku sezone. Amaterske predstave se navadno prijavijo na ogled pri selektorju, kar omogoči večjo vidnost in možnost za več ponovitev. KUD Svečina sodeluje tudi v skupnosti amaterskih gledališč (t. i. gledališka tržnica), kjer sistem deluje recipročno; torej, vi gostujete pri nas, mi gostujemo pri vas.

Je bilo kaj posebej zahtevnega pri

ustvarjanju te predstave?

Imeli smo zelo malo časa. Od prve vaje do premiere so minili le dobri trije meseci. Prvič sem bila na vaji sredi februarja. Pogledala sem na koledar (kjer imamo KUDovci rezervirane prostore za vaje) in na hitro naštel približno 20 vaj po 2–3 ure. Igralca sta se dosti teksta naučila in prihajala na vaje vedno pripravljena. Ker smo svečinski KUDovci včasih malo "nori", smo celo nekajkrat imeli vaje istočasno z nonentovci, ki so se pripravljali na letni koncert, sicer v drugem prostoru. Hiteli smo zaradi konca sezone, predvsem pa, ker smo želeli imeti premiero pred začetkom Lininega pisnega dela mature. Premiero bi imeli že prej, a dvorana ni bila na voljo. Najprej je bil maja referendum, potem pa letni koncert folklore. Na koncu smo premiero stisnili v grandfinale – tridnevno dogajanje od 23. do 25. maja.

Kaj te navdihuje pri delu z mladimi igralci?

Do sedaj imam izkušnje le z otroki in s tema mladincema. Z otroki je seveda na dober način drugače. Otroci, ki obiskujejo podružnično šolo v Svečini imajo srečo in privilegij sodelovati s KUDom, ki nudi strokovno podporo (družina Radmilovič z režijo, besedili, rešitvami iz klobuka, Miljenko Knezocij, ki je tehnični čarovnik in doda češnje na smetano vsaki predstavi v naši dvorani s profesionalno osvetlitvijo in zvokom samo za primer). Sodelujemo tudi s profesionalno kostumografko Mojko Bernjak. Mladi so na odru sproščeni in so radi skupaj. Ker jih že učiteljice vključijo in ima vsak priložnost nastopati, hitro ugotovijo, da to sploh ni babbav.

Največji navdih je, ko te potem ti otroci (ki s časom postanejo večji od tebe, kajne Tin Gutman?) vidijo na prehodu in rečejo: "Kako fajn je bilo igrati predstavo Gledališče od A do Ž. A bomo še kdaj delali kaj takšnega? A bomo delali karkoli? Pa kako fajn je bilo v Novem mestu dobiti zlato priznanje! To smo res dobro naredili!"

Kaj vse se je letos še dogajalo v KUD Svečina?

Uspešno smo izvedli gledališki abonma z zvesto publiko, letni koncert

folklorne skupine Krnica, ki je vedno osvežitev in popestri marsikatero kulturno dogajanje v občini in širše, letni koncert našega noneta, ki je stalnica na velikonočni ponedeljek že 30 let. Fantje/gospodje aktivno prepevajo celo leto in so prisotni na veliko dogodkih. Predstava odrasle skupine Alfonza za predsednika še kar gostuje po Sloveniji. Imeli smo filmski večer z gosti z Jezerskega, v okviru Kmečkega praznika je bil pripravljen Grajski večer in intervju z Vladom Kreslinom, pa še kakšna zadeva, ki mi je izpadla. Predvsem pa dobro sodelujemo s PŠ Svečina, kjer smo se z otroško gledališko skupino ponovno uvrstili med najboljše v Sloveniji.

Seveda je potrebno omeniti, da je otroška gledališka skupina Sončece prejela zlato na državnem srečanju otroških gledaliških skupin. Kaj to pomeni za KUD?

To za nas pomeni plodno nadaljevanje dobro zastavljenega dela, predvsem pa vzgoja podmladka. Mladi so v društvih, kot je naše, edina možnost

nadaljevanja dela, so prihodnost. Ko delamo z navdušenjem, smo poplačani z zadovoljno publiko in dobrim občutkom. Ko vsi odidejo, obsedimo in nazdravimo in smo ponosni na ljudi okoli sebe, ob katerih nam je prijetno, in na kraj.

Kakšno je sicer po tvojem mnenju stanje v domači kulturi? Ali opažate zanimanje mlajših generacij za vključevanje v različne dejavnosti?

Tudi folklorna skupina se pomlajuje, a to je trdo delo, ker gre za »star« način življenja. Alenka Žmavc bi rekla, da moraš biti iznajdljiv, prilagodljiv in potrpežljiv. Upam, da »stari« način ponovno prihaja v modo. Ekranizacija vsakdana je prišla zahrbtno in tiho. Menim, da se

bodo nove generacije lažje odločale za tovrstno udejstvovanje, če bodo imele lepe izkušnje iz otroštva. Tokrat sem k predstavi povabila dva mladca, s katerimi sem delala, ko sta bila v otroški skupini (Melany Philipa Dell in Tin Martin Gutman). Vsak je prispeval delček – Tin je tehnik, Melany je pripravila ilustracijo. In oba sta bila takoj za akcijo. Mlajše generacije znajo stvari, ki jih starejše več ne; malo se moderniziramo in imamo skupni urnik. Tinkara je odlična grafična oblikovalka, ki poskrbi za videz plakatov in obrazov, Blaž je organizator, Ajda in Ana pomagata Dančiju in Zvonki pri kartah, otroška svečinska ekipica kdaj pomaga pri postavitvi stolov ... Verjamemo, da bomo lahko gradili naprej. ■

Srce Kungote bije v ritmu KPM – deset let nepozabne zgodbe

Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota

Kulturno-umetniško društvo Kungoška Pleh Muzika (KPM) že desetletje poskuša povezovati ljudi, ohranjati dediščino in širiti radost skozi glasbo.

Vsak nastop presega okvire koncerta – je doživetje, ki prebuja čustva, povezuje generacije in vnaša toplino v vsak kotiček občine.

Gibanje, ki povezuje

Leta 2015 je iz pobude prijate-

ljev, željnih ohranjanja tradicije koračnic in slovenskih godb, zrasla ideja, ki je postala gibanje. KPM danes sestavlja več kot trideset aktivnih članov – mladih in starejših, izkušenih glasbenikov in nadobudnih entuziastov. Društvo je posta-

lo nepogrešljiv del kulturnega utripa kungoške občine in prepoznavni glasbeni simbol širše regije. Pod vodstvom kapelnika Saša Najgliča orkester ne prejema le ritma, temveč tudi dušo. Prirejene skladbe so hkrati poklon preteklosti in most med generacijami, kjer vsak ton pripoveduje zgodbo.

Od srca do kamna – kapelica sv. Cecilije

Zgodba KPM ne živi le na odrih. Njihovo predanost predstavlja tudi obnova kapelice sv. Cecilije – edine v Sloveniji, posvečene zavetnici glasbe. Brez večjih finančnih sredstev, a z voljo in ljubeznijo do kulturne dediščine so člani društva uresničili projekt obnove. Napis »Blagor hiši, kjer se pesem sliši« ni zgolj okras, je opomin, da glasba ni le spremljava življenju, temveč tisto, kar domu vdahne dušo.

Kulturni ambasadorji s slovensko pesmijo v srcu

Skladba KPM, ki je

na platformi YouTube dosegla skoraj milijon ogledov, je dokaz, da njihova glasba nagovarja srca ljudi doma in po svetu. Člani KPM so ambasadorji slovenske kulturne dediščine – prepoznavni po slogu, ki združuje toplino tradicije in ustvarjalno sodobnost.

Sodelovanje z drugimi društvi, nastopi na občinskih slovesnostih in mednarodnih dogodkih dokazujejo, da KPM ni osamljena zasedba, temveč živo tkivo kulturnega utripa. V njihovih rokah glasba postaja ključ za trajnostni razvoj

kulturnega turizma kungoške občine.

Desetletje glasbe, vrednot in skupnosti KPM ob svoji deseti obletnici ne praznuje zgolj časa, temveč tudi vrednote: ljubezen do glasbe, pripadnost skupnosti, spoštovanje tradicije in pogum za ustvarjaje prihodnosti.

S svojo glasbo soustvarjajo kulturni, turistični in družbeni prostor Kungote. Njihov utrip ni le slišen – čuti se. In ta zgodba se nadaljuje kot koračnica, ki nikoli ne utihne. ■

Hans – prijatelj, ki je verjel v nas

Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota

Maja smo se poslovili od izjemnega človeka in prijatelja – Johanna-Hansa Säckla, ki nas je presgodaj zapustil, a njegova prisotnost, toplina in človečnost bodo za vedno del naše skupnosti.

Čeprav Hans ni bil niti pogosto med nami niti ni Kungote poznal osebno, je bil z njo globoko povezan. Kraj in ljudje so se dotaknili njegovega srca in pustili trajno sled.

Za sabo ni pustil le spominov, temveč dejanja, ki so zaznamovala našo skupnost. Pomagal je gasilcem PGD Sp. Kungota pri nakupu gasilskega

vozila, zvesto je spremljal in podpiral Kungoško Pleh Muziko, kolesarsko ekipo PAVIANI, ansambel Alpen Karavans in številne druge. Prispeval je k obnovi kapelice sv. Cecilije – simbolne točke, ki je nikdar ni obiskal, a ji je izkazal spoštovanje z dejanjem. V njegovo čast smo se maja na Dunaju zbrali predstavniki vseh, ki jim je stal ob strani in jih podprl. Komemoracija

je bila dostojno slovo, prežeto s čustveno noto in hvaležnostjo in kot bi želel Hans – s pesmijo iz srca in tihim, a globokim spoštovanjem.

Dragi Hans, tvoj odhod je za seboj pustil tišino. Hvala za tvojo človečnost, prijateljstvo in dobroto. Ostal boš z nami – v naših mislih, spominih in predvsem srcih. Hvala za vse! Tvoj spomin bo živel naprej! ■

Vesela pomlad v Kungoti navdušila

Praznik druženja, cvetja, peciva, dobrot z žara in poletnega vzdušja

Turistično društvo Zg. Kungota je dokazalo, da zna pripraviti prireditev za vse generacije in obeležiti pomlad na prav poseben, srčen in povezovalen način.

Nova prireditev Vesela pomlad v Kungoti, ki jo je pripravilo TD Zg. Kungota, je privabila številne obiskovalce od blizu in daleč. Potekala je na čudoviti pomladni dan (17. 5. 2025) na parkirišču pri občini in je bila prežeta z optimizmom, dobro voljo ter pestrim dogajanjem.

Organizatorji so tudi tokrat poskrbeli za bogat in raznolik program, ki je zadovoljil še tako zahtevne okuse. Že od jutranjih ur je bilo ču-

spekle članice društva, je bilo razstavljeno skupaj z balkonskim cvetjem. Razstava je bila prava paša za oči. Za dobro letino in kanček sreče sta poskrbela lika **Vesne in zelenege Jurija**. S svojimi željami sta razveseljevala prisotne in uspešno prodajala **srečke za bogat srečlov**, kar je popestrilo dogajanje in marsikomu prineslo lep dobitek. Za razgiban dan so poskrbeli tudi plesalci OŠ Kungota in plesna skupina Tigrice. Absolutni vrhunec za vse

“ Že od jutranjih ur je bilo čutiti živahno vzdušje. Obiskovalci so lahko izbirali med pestro ponudbo sadik in bujnega balkonskega cvetja, idealnega za okrasitev domov in vrtov. ”

titi živahno vzdušje. Obiskovalci so lahko izbirali med pestro ponudbo sadik in bujnega balkonskega cvetja, idealnega za okrasitev domov in vrtov. Domače pecivo, ki so ga

gurmane je bil nedvomno "žar fest". Štirje mojstri žara so se predstavili s svojimi kulinaričnimi veščinami in obiskovalce razvajali z vrhunskimi specialitetami, ki so omamno dišale

po prizorišču. Za dobro voljo so poskrbeli Tapravi štirje, ki so zabavali goste vse do poznega večera.

Vesela pomlad v Kungoti ni le priložnost za zabavo, temveč tudi za krepitev medgeneracijskega sodelovanja, ohranjanje starih običajev in promocijo Kungote kot privlačne turistične destinacije, bogate z naravnimi lepotami in gostoljubnimi ljudmi. Uspeh prireditve je plod trdega dela in entuziazma članov TD Zg. Kungota. Vesela pomlad v Kungoti je znova dokazala, da je več kot le prireditev – je praznik skupnosti, optimizma in veselja do življenja, ki že napoveduje izvedbe v prihodnjih letih.

Razpis za lep, urejen in s cvetjem obdan (okrašen) dom

Predsednik TD, Jože Krajnc

Turistično društvo Zg. Kungota v sodelovanju z Občino Kungota objavlja razpis za lep, urejen in s cvetjem obdan dom. Na razpis se lahko prijavijo gospodinjstva, društva in ustanove v Občini Kungota. Komisija bo obiskala vse dosedanje sodelujoče člane turističnega društva in vse zainteresirane občane. Ob pregledu se okolica in hiša s soglasjem lastnika fotografira. Fotografije se prikažejo na občnem zboru turističnega društva. Komisija izbere najlepše in podeli priznanja za sodelovanja. Najlepši, najbolj urejen dom v okolici prejme zlato vrtnico. Komisija poda Mariborskemu hortikulturnemu društvu tri predloge za medobčinsko priznanje za najlepše urejen dom v okolici. Komisija si ogleda predloge in najlepši dom prejme zlato vrtnico.

Prijavite se najkasneje do 20. 7. 2025 na številki 041 682 265 ali na elektronskem naslovu krajnc.joze58@gmail.com. Komisija bo ogleda opravljala do 31. 7. 2025 oz. po dogovoru prijaviteljev zaradi sezonskega cvetja. Cilj je, da se občane spodbudi k urejenemu domu in okolici, kar dviga kvaliteto počutja in poveča zanimanje turistov za obisk občine.

Izlet na Goli otok

Marija Koren

Zgodaj zjutraj smo se iz Zg. Kungote odpravili na dolgo pričakovano potovanje na Goli otok. Že na avtobusu nam ni bilo dolgčas – naš duhoviti vodič Sašo nas je s šalami in zgodbami spravljal v smeh vse do Krka.

Po vožnji čez slikovit otok smo prispele do пристanišča, kjer nas je pričakala ladja. Med sproščeno plovbo po Jadranu smo uživali v razgledih na čudovite otoke in turkizno morje, polno rib, dokler nismo prispele do Golega otoka – dobesedno podobe pekla na zemlji.

Goli otok velja za eno najtemačnej-

ših in najbolj zamolčanih poglavij v zgodovini nekdanje Jugoslavije. Taborišče na Golem otoku je delovalo med letoma 1949 in 1956, ko je tam prestajalo kazen 13.000 političnih zapornikov. Goli otok do danes ostaja sinonim za okrutno ravnanje z zaporniki, sadizem in težko fizično delo. Higijenske razmere so bile izjemno slabe – zaporniki so morali lačni in

žejni trdo garati, zato so bili tudi ves čas bolni. Bili so polni uši in stenic, in zaradi tako slabih higienskih razmer je izbruhnila epidemija tifusa in griže. Lokalni vodič nam je pripovedoval različne pretresljive zgodbe ljudi, ki so te grozote doživeli sami ali pa jih poznajo iz pripovedovanj svojcev ali znancev.

Po končanem ogledu Golega otoka smo se odpeljali na otok Grgur, kjer so bili ženski zapori. Tam smo si ogledali otok, hranili jelene in uživali ob obali, nekateri so se tudi kopali. Nato smo se ponovno vkrcali na ladjo, kjer nas je pričakalo izdatno kosilo in pijača.

Nadaljevali smo vožnjo proti majhnemu otočku Galun – otoku galebov. Stotine in stotine galebov nas je obletavalo – bilo je čarobno.

Po prihodu v mesto Krk smo si še ogledali mesto, prižgali svečke za naše domače v lepi katedrali, naredili na obali gasilsko sliko in s krajsimi postanki krenili proti domu, kamor smo prispele v pozni nočni uri.

Posebna zahvala gre Dušanu Knehtlu za vso organizacijo in trud, da smo lahko bili del tega potovanja. ■

Kungota – srce domačih dobrot in zmagovalcev!

Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota

Festival dobrot slovenskih kmetij 2025 navdušil z zmagami, tradicijo in kungoškim ponosom

V čudovitem ambientu Minoritskega samostana na Ptujju je med 16. in 18. majem 2025 potekal že 36. festival Dobrot slovenskih kmetij – osrednji praznik slovenskega podeželja, kulinarike in trdoživosti kmečkega dela. Festival, ki poteka neprekinjeno od leta 1990, vsako leto združi najbolj-

še, kar premore naša podeželska dediščina – znanje, trud, tradicijo in ljubezen do zemlje.

Letos je sodelovalo okoli 600 kmetij z 865 izdelki v 16 kategorijah (od žitnih, mlečnih in mesnih izdelkov, marmelad in vin, do sokov, kisov in medu). Obiskovalci so lahko okusili

in začutili tisto, kar bogati slovensko podeželje. Festival pa ni le razstava okusov, temveč tudi iskren poklon ljudem, ki s srcem ohranjajo kmetijsko kulturo in jo z inovativnostjo peljejo naprej. Dogodek ponuja tudi priložnosti za dodatne prihodke, zaposlovanje mladih in oživljanje gospodarsko vzdržnega podeželja.

Kungoška zgodba o uspehu

S ponosom lahko povemo, da je tudi kungoška občina prispevala poglavje k letošnji festivalski zgodbi. Med dobitni-

- zlato priznanje za vino Kerner;
- srebrno priznanje za penino.

Uspeh kmetije Gornik je uspeh celotne skupnosti, ki stoji za njimi. Iskrene čestitke Jožici in njeni družini – naj vas spremlja še veliko ustvarjalnosti in sladkih, sadnih uspehov!

V središču pozornosti mojster kruha s kungoškim srcem

Med izstopajočimi ustvarjalci je znova blestel mojster domače peke kruha, in sicer Franc Duh z Rožičkega Vrha. Čeprav ne prebiva v kungoški občini, mu je ta nadvse blizu, saj je tukaj preživel del otroštva, tukaj ima številne sorodnike, osem jih celo igra v Kungoški Pleh Muziki, in tudi nobene kungoške prireditve ne izpusti.

- zlato priznanje za domači rženi kruh;
- zlato priznanje za mešani kruh;
- zlato priznanje za krompirjev kruh;
- zlato priznanje za pirin kruh;
- srebrno priznanje za kruh z janežem;
- bronasto priznanje za sadni kruh;
- bronasto priznanje za ajdov kruh z orehi.

Zakaj je Kungota zgodba o uspehu?

Kungota je zgodba o uspehu, ker zna povezati preteklost s prihodnostjo, tradicijo z inovativnostjo in ker se tukaj rojevajo izdelki, ki temeljijo na znanju in vrednotah.

Festival Dobrot slovenskih kmetij je tudi letos pokazal, da ima podeželje

ki najvišjih priznanj je blestela naša rojakinja, bivša svečinska vinska kraljica Jožica Gornik, ki z družino vodi kmetijo Gornik. Njihove domače dobrote so osvojile srca strokovne komisije:

- zlato priznanje za sadni namaz breskev;
- srebrno priznanje za sadni namaz češnja;

“ Kungota je zgodba o uspehu, ker zna povezati preteklost s prihodnostjo, tradicijo z inovativnostjo... ”

Franc Duh je navdušil z izjemno zbirko kruhov, ki niso le pekovski izdelki, temveč zgodbe o družinski tradiciji, naravi in neizmerni predanosti:

prihodnost – če vanj vlagamo srce. In prav to srce bije tudi v Kungoti. Naj živijo dobrote slovenskih kmetij in naj živi kungoški ponos! ■

Pomladno dogajanje v DU Zg. Kungota

Milan Ogrizek

Poleg številnih dogodkov, ki so se v naši občini zvrstili v pomladnem času, je bilo aktivno tudi DU Zg. Kungota.

Naši člani so se udeležili različnih družabnih in kulturnih prireditev, nekaj srečanj pa smo tudi sami organizirali.

Občni zbor – praznik povezovanja in načrtov

11. aprila smo v svečinski dvorani izvedli redni letni občni zbor, ki se ga je udeležilo kar 180 članov in gostov. Dvorana je bila napolnjena do zadnjega kotička, kar je dokaz, da našim članom ni vseeno za dogajanje v društvu. Uvodoma nas je razveselila vokalno-instrumentalna skupina Rožmarin, ki s svojimi nastopi razveseljuje starostnike v domovih po regiji. Po podanih poročilih o delu in planih za prihajajoče leto so nam uspešno delovanje zaželeli tudi gostje iz sosednjih društev, podžupan Rudi Matjašič in predsednik Pokrajinske zveze društev upokojencev Franc Slavinec. Na občnem zboru smo prisotne seznanili tudi z začetkom obnove naše upokojenske hiše in zaključili ob glasbi dueta Zarja ter dobri hrani in pijači.

Obnova doma upokojencev – pomemben korak naprej

Obnova poteka že nekaj časa, precej je že narejenega, veliko pa nas še čaka. Doslej smo zamenjali stara okna z novimi, ki smo jih kupili pri AJM (najugodnejši ponudnik), prepleskali

dnevi. Trenutno poteka popravilo verande. Vgradili smo nova vrata in okna, čaka pa nas še polaganje keramike na verandi in hodniku ter obno-

va stopnic. V načrtu imamo tudi popravilo oz. barvanje fasade, tako da bo naš dom zasijal v novi preobleki.

Gostitelji srečanja upravnih odborov društev treh občin

Po dolgih letih je bilo naše društvo organizator srečanja članov upravnih odborov društev upokojencev iz občin

Kungota, Šentilj in Pesnica. 22. maja se je srečanja udeležilo kar 48 predstavnikov društev, in sicer iz DU Zg. Kungota, DU Sp. Kungota, DU Pesnica, DU Šentilj, DU Ceršak, DU Sladki Vrh, DU Jakobski Dol, DU Velka, DU Pernica in DU Jarenina. Zbrali smo se v Hiši vseh generacij, kjer je udeleženca pozdravila županja Tamara Šnofl, predsednik našega društva Jurij Rifi

pa je predstavil naše delovanje in nastanek ter delovanje Hiše vseh generacij. Vodenje dogodka je prevzel Jože Krajnc kot turistični vodič. Po jutranji kavici in rogljičku smo najprej obiskali knjižnico v Hiši vseh generacij, kjer nas je knjižničarka Andreja Ploj seznanila z njenim delovanjem. Slišali smo precej pohvalnih besed glede obiskavnosti, predvsem vedno večjega obiska mladih bralcev. Sledil je obisk cerkve sv. Kunigunde, kjer nas je sprejel Ciril Kocbek in nam opisal zgodovino ter znamenitosti tega sakralnega objekta, ki se omenja že leta 1391.

Kolona vozil se je usmerila v Svečino, kjer smo obiskali razstavo z naslovom Bila je Jugoslavija. Razstavniki eksponati so v lasti zakoncev Hauptman,

“ Kolona vozil se je usmerila v Svečino, kjer smo obiskali razstavo z naslovom Bila je Jugoslavija. Razstavniki eksponati so v lasti zakoncev Hauptman, po razstavi pa nas je popeljala ga. Marija Radmilovič. ”

smo hodnik in oba pisarniška prostora in namestili novo klimatsko napravo, ki nas bo grela v mrzlih zimskih

po razstavi pa nas je popeljala Marija Radmilovič. Glede na to, da smo vsi udeleženci starejši in smo živeli v nekdanji državi, so marsikomu ušli spomini daleč nazaj na tista leta. Ja, bilo je lepo, morda tudi zato, ker smo bili takrat mnogo mlajši. Naslednji postanek je bil na turistični kmetiji Vdovič, kjer nas je pričakala mlada gospodinja Eva in nas seznanila s pridelavo sadja in grozdja. Največ zanimanja smo pokazali ob ogledu moderne hladilnice, kjer skladiščijo jabolka v komorah z malo kisika in tako ohranjajo

njihovo svežino. Po pokušini vin in jabolk smo se odpravili do znamenitega srčka med vinogradi. Tukaj sta nas sprejela zakonca Dreisiebner in nam predstavila svojo turistično kmetijo. Po skupinski sliki smo poskusili tudi njihova vina in si ogledali vinsko klet. Hvaležni smo za lep in gostoljuben sprejem. Ker se je počasi že oglašala lakota, smo se za zaključek zbrali v občinski dvorani na kosilu. Okusen obrok so pripravili pri podjetju Greana, d. o. o. Ob dobri kapljici in prijetnih zvokih harmonike, na katero je igral

naš Jože, smo se družili do večernih ur. Upam, da so gostje odnesli lepe spomine iz naših lepih krajev.

Junijska udeleževanja in napovedi za poletje

Junija so člani rokodelske sekcije Unikat v Ljubljani sodelovali na Dnevih medgeneracijskega sožitja 2025, kjer so uspešno predstavili svoje izdelke.

24. julija se upokojenci dobimo na pikniku pri Hiši vseh generacij. Vabljeni, da skupaj preživimo lep dan! ■

Prva razstava rokodelske sekcije Unikat (DU Zg. Kungota)

Jožica Ferk

V času od 28. 3. 2025 do 5. 4. 2025 je bila v kulturni dvorani v Zg. Kungoti rokodelska razstava.

Otvoritev in kulturni program so pripravile vzgojiteljice in otroci iz vrtca Zg. Kungota. Obiskovalci od blizu in daleč so si z zanimanjem ogledali razstavo. Svoj prostor smo imeli tudi člani in članice rokodelske sekcije UNIKAT. Razstavo so popestrili razstavljalci iz slovenskih, hrvaških in celo madžarskih krajev. Skupaj je razstavljalo 60 rokodelcev in rokodelk. Razstava, ki jo je organizirala rokodelska sekcija UNIKAT pod vodstvom Dušana Knehtla, je bila lepo obiskana. Zahvaljujemo se rokodelkam in rokodelcem za eksponate in obiskovalcem za obisk. Rokodelstvo je, kot kaže, še vedno zanimivo! ■

Kegljanje na vrvici

Jožica Ferk

V DU Zg. Kungota je ena uspešnejših kegljaška sekcija, ki jo uspešno vodi gospa Marjana Želj. Ženska ekipa ima sedem članic, moška pa šest članov. Obe ekipi sta zadnje čase zelo napredovali in tekmujeta v drugi ligi Zgornjepodravske PZDU. Naši kegljači se na tekme resno, a z veseljem pripravljajo. Treninge imajo vsak ponedeljek, sredo in petek. V sezoni 2024/25 (pomlad in jesen) so bili zelo uspešni. Ženska ekipa je imela 10 tekem, dosegla 6 zmag in na koncu zasedla 3. mesto. Moški kegljači so imeli 15 tekem in so dosegli 7 zmag.

Naši kegljači se udeležujejo vseh turnirjev Zgornjepodravske PZDU. Tako so ženske na turnirju

v Staršah, kjer je tekmovalo 15 ekip, dosegle 2. mesto. V moški ekipi, kjer je tekmovalo 14 ekip, pa je bil najboljši gospod Marjan Dobršek, ki je prejel pokal za prvo mesto med posamezniki. Vsem tekmovalcem čestitamo. Kljub temu, da so ligaške tekme za to sezono zaključene, imajo kegljači še vsak teden turnirje, na katere se pripravljajo. Tudi na našem kegljišču je bilo 18. junija 2024 izvedeno izbirno tekmovanje za državne športne igre, kjer je bilo 10 moških in 9 ženskih ekip. Obe naši ekipi sta dosegli 4. mesto. Na kegljišču pri Hiši vseh generacij je vedno živahno, saj se tam odvijajo tudi druge občinske prireditve. Da je »nadstrešnica« uporabna in lepo vzdrževana, skrbijo kegljači.

Hvala vodstvu Občine Kungota in DU Zg. Kungota za podporo. Ker bi bili kegljači veseli novih članov, vas vabimo, da preživite čas v prijetni družbi in ob kegljanju na vrvici. ■

Mark Koroša: med najboljšimi

Marko Matjašič

Badminton v Sloveniji morda res ni med najbolj izpostavljenimi športi, a to ne pomeni, da v njem ni izjemnih talentov.

Eden takšnih je tudi naš Kungočan **Mark Koroša**, mlad in nadarjen športnik, ki z vztrajnostjo in disciplino osvaja lokalna, državna in mednarodna tekmovanja. Pred kratkim je prejel priznanje za posebne športne dosežke, zato smo ga povabili k pogovoru, da z nami deli svojo športno pot, izlive, uspehe in sanje za prihodnost.

Mark, najprej iskrene čestitke za priznanje za posebne dosežke! Kaj ti to priznanje pomeni?

Hvala lepa! To priznanje je zame neke vrste potrditev za dolgoletno trdo delo in discipliniranost na treningih.

Badminton ni šport, o katerem veliko slišimo v Sloveniji. Kako si prišel do tega športa?

Badminton sem začel trenirati v drugem razredu osnovne šole, ker ga je igrala večina mojih sosedov. Tako sem se tudi sam odločil, da se včlanim v šolski badmintonski krožek.

Kaj te je pri badmintonu tako pritegnilo, da si mu ostal zvest vse do danes?

Pri badmintonu me je pritegnila predvsem dinamičnost in hitrost športa, pri tem pa je prisotno tudi veliko razmišljanja. Že od otroštva sem zelo tekmovalen in ne rad izgubljam – čeprav je tudi to del športa.

Letošnje priznanje je verjetno rezultat dolgoletnega dela. Katere dosežke v zadnjem letu ali dveh bi izpostavil kot ključne v svoji športni karieri?

Eden izmed večjih uspehov je bilo državno člansko prvenstvo na začetku letošnjega februarja, kjer sem v kategoriji moški posamezno dosegel prvo mesto. Na svetovnem prvenstvu do 19 let sem bil 17. Osvojil sem številne medalje in pokale na mladinskih mednarodnih turnirjih do 17 in 19 let. Imel pa sem tudi dobre rezultate na letošnjih članskih tekmah za svetovno jakostno lestvico. Zelo ponosen sem seveda na končno 4. mesto na evropski junior lestvici 2023.

Kako poteka tvoj tipični dan med sezono – treningi, priprave, tekmovanja?

Večinoma treniram na Dunaju, kjer imam dnevno od dva do tri treninge. Tam imam visokokakovostne pogoje in profesionalno okolje, kar zelo cenim. V obdobjih z manj tekmovanj so treningi bolj fizično zahtevni, v tekmovalnem obdobju pa se bolj osredotočamo na taktiko in manjše podrobnosti.

Imaš kakšen ritual ali navado pred pomembnim dvobojem ali tekmo?

Med ogrevanjem in pred tekmo imam na ušesih slušalke z glasno glasbo,

prav tako analiziram nasprotnika in pazim na ustrezno prehrano.

Kdo te najbolj podpira na športni poti?

Najbolj me seveda podpirajo družina, trenerji in vsi, ki so del Badminton kluba Kungota, pa tudi sponzorji.

Kako usklajuješ šport s šolo in drugimi obveznostmi?

Šport in šola sem vedno znal usklajevati. Priznam pa, da včasih ni najlažje in da pogosto zmanjka prostega časa, ampak se vse da, če si dobro organiziran.

Kakšni so tvoji cilji za prihodnost – tako v badmintonu kot morda širše?

Rad bi se uvrstil na olimpijske igre leta 2028 v Los Angelesu in dosegel uvrstitev na World Touru – torej med najboljših 32 igralcev na svetu.

Pa še za konec – kaj bi sporočil mladim športnikom, ki šele začenejo svojo pot in sanjajo o podobnih priznanjih?

Mladim bi sporočil, da je dobro biti "resen" v športu, a do neke meje. Nikoli se ne smemo pozabiti zabavati. Ravnotežje med resnostjo in zabavo je po mojem mnenju zelo pomembno.

Pogovor razkrije, da Mark ni le predan in ambiciozen športnik, ampak tudi zrel mladenič, ki zna uravnotežiti športne cilje z življenjem in šolskimi obveznostmi. Njegova zgodba je dokaz, da se tudi v manj izpostavljenih športih da uspeti, če je prisotna prava volja, delovna etika in ljubezen do igre. Marku želimo še veliko športnih uspehov in upamo, da bomo zanj navijali tudi na olimpijskih igrah leta 2028. ■

Badminton klub Kungota

Larisa Kukovec

Badmintonski turnirji potekajo od začetka marca do konca maja skoraj vsak vikend in naši tekmovalci so se jih znova pridno udeleževali.

Odlično so se izkazali na 3. turnirju do 13 in 17 let, ki je potekal v Ljubljani. Erika Želj je osvojila 3. mesto med posameznicami, Jonas Kovačič pa 2. mesto med dvojicami. Sledila je Srebrna Žogica Lendave 2025, kjer je med posamezniki in v dvojicah do 13 let zmagal Jonas Kovačič, med posamezniki do 17 let pa Rok Strelec. V članski kategoriji je potekal 3. AB turnir, na katerem je v kategoriji posameznikov zmagal Mark Koroša.

lušnih Podravja Maribor v Hali Hlade organizirali Državno prvenstvo gluhih v badmintonu. Dogodek je v športnem duhu povezoval udeležence z različnih koncev Slovenije. Sodelovalo je kar šest društev, prvič pa so na pobudo DGNP Maribor sodelovali tudi mladi do 18. leta. Tekmovanje je potekalo v odličnem vzdušju, polnem športnega rivalstva in medsebojnega spoštovanja. V podporo skupnosti si je tekmovalce ogledal tudi Tomaž Ba-

V tem času nas je Mark Koroša s člansko reprezentanco zastopal na mednarodnih turnirjih na Portugalskem, Poljskem, Malti in Slovaškem, kjer je kljub težkim nasprotnikom pokazal odlično igro, zaradi česar je napredoval tudi na svetovni lestvici. Januarja je bil izven prve tisočerice na svetovni lestvici, trenutno pa je na 638. mestu. Do konca leta je cilj priti med prvih 400 na svetu.

Aprila smo z Društvom gluhih in nag-

rada, prav tako pa sta se tekmovalca udeležila Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota, in županja pobratene francoskega mesta Foëcy Laure Grenier Rignoux.

V začetku maja smo BK Kungota in BK Branik v Mariboru gostili mednarodni turnir I Feel Slovenia Li-Ning Open 2025, ki je del uradne serije International Series. Na turnirju je nastopilo več kot 350 igralcev iz 41 držav, ki so se v petih tekmovalnih dneh borili za

točke na svetovni jakostni lestvici in uvrstitve na prihodnje največje turnirje. Skupno je bilo odigranih 287 tekem, kar pomeni kar 9.628 minut tekmovalnega badmintona. Najdaljša tekma turnirja, ki jo je igral in zmagal naš Mark Koroša proti Indijcu, je trajala izjemnih 72 minut. Selektorka je po koncu turnirja med posamezniki izpostavila prav Marka, ki je v zadnjem času pokazal ogromen napre-

“ Najdaljša tekma turnirja, ki jo je igral in zmagal naš Mark Koroša proti Indijcu, je trajala izjemnih 72 minut. ”

dek in odigral ogromno dobrih tekem. Na turnirju je BK Kungota zastopal tudi Andraž Pungartnik, ki je tekmoval v dvojicah v paru z Domnom Lonzaričem in v mešanih dvojicah v paru z Zojo Novak. V obeh kategorijah je pokazal odlično igro proti močnima azijskima paroma.

Teden dni kasneje se je mednarodni turnir odvijal v avstrijskem Gradcu. Na turnirju sta nas tudi tokrat zastopala Mark Koroša in Andraž Pungartnik. Andraž Pungartnik se je v paru z Domnom Lonzaričem uspel uvrstiti v glavni žreb turnirja, kjer pa sta bila v prvem kolu španska nasprotnika premočna.

Za zaključek sezone 24/25 so maja potekala državna prvenstva. Najprej smo se udeležili državnega prvenstva do 15 let v Ljubljani, kjer sta nas v starejši kategoriji hrabro zastopala Žiga Godec in Jonas Kovačič. Sledilo je državno prvenstvo do 11 in 17 let v Mengešu, kjer sta igrala Erik Kuprivec in Rok Strelec. Nazadnje je v Medvodah potekalo državno prvenstvo do 13 let, kjer sta nas odlično zastopala Erika Želj in Jonas Kovačič. Jonas je osvojil naslov državnega prvaka v kategoriji dvojic v paru s Tjažem Novakom Lešnikom, 3. mesto v kategoriji

posameznikov ter 3. mesto v kategoriji mešanih dvojic. Erika je v kategoriji posameznic in mešanih parov osvojila odlično 5. mesto, v paru s Piko Breznik pa 3. mesto v kategoriji dvojic.

Prvi junijski vikend se je po 25 letih v Lendavo vrnil prestižni Masters turnir v badmintonu. Denarni sklad je znašal 5.000 €. Zastopal nas je Mark Koroša, ki je na celotnem turnirju izgubil samo en set in tako suvereno osvojil Masters turnir.

Vesna Halič, Rok Halič, Rok Strelec, Jonas Kovačič ter Andraž Pungartnik. Mark Koroša je dobil priznanje za dosežene vrhunske športne rezultate.

Naši tekmovalci so tako zaključili s tekmovalnim delom in si zaslužili nekaj počitka, kar pa ne pomeni, da se treningi zanje končajo. Poletni premor je namreč namenjen reprezentančnim pripravam, kjer bodo imeli igralci možnost nadoknaditi in izpiliti svoje badmintonske vrline. Prav tako

BK Kungota je na slavnostni akademiji ob občinskem prazniku, kjer so se podeljevala priznanja športnika leta, dobilo priznanje za dosežene športne rezultate. Prav tako so priznanja za športne dosežke dobili Erika Želj,

se sezona ne zaključi za rekreativce in badmintonske nadobudneže. Vljudo vabljeni vsi, ki bi se nam želeli pridružiti, v Halo Hlade vsak torek ali četrtek, kjer naši rekreativci igrajo od 19. do 21. ure. ■

Tišina, ki govori – prvenstvo gluhih in naglušnih v Kungoti

Rudi Matjašič, podžupan Občine Kungota

Kungota, 19. april 2025 – dan, ko je šport presegel besede

V športni dvorani Zg. Kungote je potekalo državno prvenstvo gluhih in naglušnih v badmintonu – dogodek, ki je združil tekmovalce z vseh koncev Slovenije in presegel okvire običajnega športnega tekmovanja. V soorganizaciji Društva gluhih in naglušnih Podravja Maribor ter Športne zveze gluhih Slovenije in ob podpori Badminton kluba Kungota je bil to dan tišine, ki je govorila o vztrajnosti, spoštovanju in človeški volji.

A tišina v dvorani ni bila prazna – bila je polna koncentracije in razumevanja. Vsak zamah z loparjem, vsak pogled med igralci je povedal več kot tisoč besed. Kot kungoški podžupan sem imel čast otvoriti tekmovanje, pozdraviti udeležence ter ob koncu podeliti medalje. Posebej me je ganil trenutek, ko je eden izmed igralcev povedal, da vsi med tekmo odložijo slušne aparate – kot izraz enakosti in poštenosti. Dogodka sta se udeležila tudi Tomaž Barada, predsednik Športne zveze Maribor, in Laure Grenier

“ A tišina v dvorani ni bila prazna – bila je polna koncentracije in razumevanja. Vsak zamah z loparjem, vsak pogled med igralci je povedal več kot tisoč besed. ”

Rignoux, županja pobratene občine Foëcy, ki je poudarila pomen mednarodne solidarnosti.

To tekmovanje ni merilo le rezultatov, bilo je praznik duha, prijateljstva in povezovanja – dokaz, da je šport lahko dostopen vsem. Posebna zahvala gre Badminton klubu Kungota za izjemno organizacijo. V Kungoti nismo slavili le športa, slavilo se je srčnost, pogum in moč skupnosti. V tem tistem, a glasnem dnevu se skriva resnična zmaga. ■

JK Kasco Svečina

Jernej Prišenk

Jahalni klub Kasco Svečina je maja aktivno sodeloval s strokovnimi in znanstvenimi institucijami. Potekalo je namreč terensko izobraževanje študentov Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru. Trenutno se izvaja tudi strokovno-znanstveni poskus z namenom proučitve konzumacijske sposobnosti paše konj. Pridobljeni podatki bodo služili za ekonomsko oceno krmnega obroka in izdelan bo protokol za oceno paše konj z namenom preprečitve degradacije trajne travne ruše. Za avgust načrtujemo, da se bo Jahalni klub Kasco Svečina skupaj s Fakulteto za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru predstavil na mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu AGRA.

Odlični uspehi Matica Trebovška v judu

Matjaž Trebovšek

Osmošolec (OŠ Center za sluh in govor Maribor) Matic Trebovšek iz Sp. Kungote že od devetega leta obiskuje judo, ki mu po njegovem mnenju daje disciplino in vrednote za življenje. Začel je pri Judo klubu Železničar, od decembra 2024 pa svojo pot nadaljuje pri Klubu boričnih veščin THOR. Tekmovanj se udeležuje že od samega začetka, velik preobrat pa se je zgodil maja 2025, ko je na evropskem judovskem prvenstvu na Hrvaškem v svoji kategoriji dosegel prvo mesto. Samo slab teden kasneje je sodeloval na državnem judo prvenstvu, ki je letos potekalo v Hočah, kjer je prav tako v svoji kategoriji dosegel prvo mesto. Matic se bo letos potegoval za zeleno-oranžni pas. Njemu in njegovim želimo obilo uspeha in upamo, da o njem slišimo še več. ■

Ponos, trud in srce – veterani NK Kungota pišemo zgodovino!

Miha Fekonja, sekretar NK Kungota

Veterani NK Kungota smo dočakali trenutek, o katerem smo sanjali dolgih dvanajst let. V sezoni 2024/2025 smo s srčnostjo, zvestobo in vztrajnostjo osvojili naslov prvakov veteranske lige MNZ Maribor – in to s stilom! Kungota slavi, mi pa ponosno kličemo: Naslov je doma!

Naša pot do vrha je zgodba ekipe, ki ni nikoli obupala. Dvakrat smo bili že tik pred ciljem, a so se nam sanje izmaknile na zadnji stopnički. Tokrat smo verjeli – vase, v ekipo, v klub in v naš kraj. In prav zato je ta zmaga še toliko dragocenejša.

S 15 zmagami in le enim porazom smo dokazali zrelost, disciplino in izjemen ekipni duh. Dosegli smo kar 80 zadetkov in jih prejeli zgolj 11 – statistika, ki potrjuje, da smo povezani, napadalni, organizirani in nepopustljivi. Igramo s pametjo in energijo, dih smo eden za drugega. To smo mi. Mi smo Kungota!

Poseben pomen naši zmagi daje dejstvo, da je v ekipi kar nekaj igralcev, ki so bili del moštva že ob našem zadnjem naslovu prvakov pred 12 leti. Njihova zvestoba in vztrajnost sta temelj vrednot, ki jih živimo v NK Kungota. Nismo le soigralci – smo bratje, prijatelji, družina.

Veteranske tekme so pri nas več kot le šport, so dogodek, kjer se na tribunah zbirajo naši otroci, žene, starši, prijatelji in številni navijači.

A NK Kungota ne živi le od preteklosti. Smo klub prihodnosti. Danes v naši šoli nogometa trenira več kot 100 otrok. Ne učimo jih le nogometnih veščin, temveč tudi vrednote: spoštovanje, disciplina, ekipni duh in srčnost. Skupaj nas je več kot 200 članov,

ki vsak na svoj način prispevamo k temu, da je NK Kungota srce in ponos naše občine. Ob tem zgodovinskem uspehu se iskreno zahvaljujemo predsedniku kluba Leonu Ragoliču, ki nas že šesto leto vodi z jasnimi cilji in predano vizijo. Njegovo delo je ključno za razvoj kluba – tako na športnem kot na infrastrukturnem področju. Novi objekt MŠC, razširjeno glavno igrišče in posodobljeno pomožno – vse to so temelji, na katerih gradimo prihodnost. In že danes žanjemo sadove teh naložb. Postali smo prvaki – in to ni konec. To je šele začetek!

Hvala vsem, ki verjamete v nas. Hvala, ker ste z nami – ko zmagujemo in ko rastemo iz porazov. Skupaj gradimo zgodbo, ki presega meje igrišča. Mi smo NK Kungota – naš klub, naš dom, naše srce! Gremo naprej – kot ekipa, kot družina, kot zmagovalci! ■

Kungota na svetovnem zemljevidu namiznih strateških iger

nm

Morda ste že slišali za namizne strateške igre z miniaturo, kjer se bitke ne bijejo le z metanjem kock in nekaj kartami, temveč tudi z vojsko skrbno pobarvanih figur, premišljenimi potezami in taktičnim razmišljanjem. Ena

najbolj priljubljenih med njimi je Warhammer: Age of Sigmar – fantazijska igra z milijoni privrženecv po svetu in z lastnim svetovnim prvenstvom. In prav na tem prestižnem dogodku sta v barvah Slovenije letos tekmovala

dva domačina iz naše občine – Andrej Hren in Marko Knehtl, člana kluba Wargaming club OK. Svetovno prvenstvo Age of Sigmar Worlds 2025 je potekalo med 30. aprilom in 4. majem v avstrijskem

Leobnu. Dogodek je zbral nacionalne ekipe iz Evrope, Amerike in drugih delov sveta. Vsako državo je zastopala osmerica najboljših igralcev, ki so se v šestih krogih pomerili v ekipnem tekmovanju. Zmagovalci turnirja so postali Američani, ki so s prepričljivimi predstavami osvojili naslov svetovnih prvakov. Slovenija se je letos prvič udeležila takšnega tekmovanja, ob tej priložnosti pa se je kljub vsemu borila srčno in pogumno.

A svetovno prvenstvo ni edina točka stika Kungote z Age of Sigmar. V Hiši vseh generacij že dalj časa potekajo treningi, prijateljski dvoboji in druženja ljubiteljev igre. Gre za prijetno, povezovalno dejavnost, ki združuje mlade in starejše ljubitelje svojevrstne umetnosti, strategije in družabnih iger. Kungota je tako že na svetovnem zemljevidu v svetu iger, saj so se v naši občini že znašli igralci iz mnogih tujih držav. Hkrati se člani kluba udeležujejo turnirjev tako v Sloveniji kot v tujini. In še več – jeseni bo prav v naši občini organiziran večji turnir, ki bo gostil igralce iz Slovenije in tujine. To bo odlična priložnost, da si igro ogledate v živo. Če vas zanima več, pa ste toplo vabljeni, da nas obiščete v Hiši vseh generacij in spoznate svet "namiznega bojevanja". ■

Ko koraki otrok postanejo zgodbe Planinska zgodba OŠ Kungota in PD Drava

V imenu pohodnikov, Zdenka Keuc

V času, ko se svet pogosto vrti prehitro in ko digitalni zasloni zasedajo preveč našega časa, se je v okolju OŠ Kungota zgodilo nekaj preprostega in dragocenega.

V sodelovanju s Planinskim društvom Drava smo stopili naprej – k naravi, k hoji, k pristinim doživetjem, ki puščajo dobre sledi v otroških srcih.

Naši najmlajši učenci (1. VIO) so skupaj s planinskimi vodniki – **Borisom Bojanovičem, Viktorjem Mundo, Simonu Bojanovič in Bojano Munda** – odkrivali ne le poti, temveč zgodbe pokrajine, barve gozdov, skrivnosti potokov in lepoto razgledov. Vsak pohod je bil več kot le premagovanje razdalje – bil je **doživetje, pravljica in pustolovščina**, skozi katero so otroci krepili vztrajnost, **domišljijo in spoštovanje do narave**. Vedno smo

bili prijetno utrujeni in vedno na prav poseben način srečni.

Vodniki so nas navdušili s svojo **prijaznostjo, potrpežljivostjo in odgovornostjo**, predvsem pa s sposobnostjo, da otroke začitajo in jih z umirjenim korakom vodijo po poteh, ki vodijo tudi nazaj k človeku. Njihova vloga je bila neprecenljiva – prav zaradi njih je vsak pohod dobil svojo barvo, vonj, zvok in dušo.

Nepogrešljivi del naše pohodniške zgodbe so bili tudi **starši in planinci PD Drava, ki so se nam pridružili**. S svojo **toplino, zgledom in preprosto**

podporo so pomagali ustvariti vzdušje, v katerem so se otroci počutili varne, sprejete in motivirane. Brez kompliciranja, brez hitenja – samo užitek v gibanju, spontano **medgeneracijsko druženje in sklepanje prijateljstev**. Zanimivo, a resnično – **vedno nas je spremljalo lepo vreme**. Kot da bi tudi narava hotela biti del naše zgodbe. Kot bi rekla Simona: »Ko angelčki hodijo, je vreme vedno lepo!«

Pohodi niso bili le sprostitvev, temveč tudi **učenje osnovnih življenjskih veščin**: kako držati tempo, kako skrbeti za varnost, kako spoštovati druge pohodnike in naravo; kako se varovati v hudih strminah, zavezati prave vozele in hoditi na način, da obstanemo na nogah; predvsem pa, kako premagati svojo šibko voljo, ko bi najraje dvignil roke in vprašal: »Bi me kdo nesel?«

Skupaj smo raziskali čudovite kotičke Slovenije: **Korita Mostnice, Limbarsko goro**, skrivnostno **Ajčno**, razgledni **Španov vrh**, prijazno **Valvasorjevo kočjo pod Stolum**, pravljčni **Robanov kot**, mirne **kotičke ob reki Krupi** in **Mali Cirknik**, kjer je vsak korak ponujal nov izziv. Ta izkušnja nas je opomnila na tisto, kar v vsakdanjem življenju pogosto pozabimo: kako zelo **potrebujemo naravo** in kako dobro **gibanje vpliva na telo in odnose**. Najmlajši so dokazali, da hoja ni pretežka, če jo spremlja dober namen, **pravi ljudje** in občutek svobode.

V upanju, da bodo skupni pohodi postali del OŠ Kungota in bodo iz malih

planincev zrastle veliki pohodniki, vas vabimo, da se nam v letu 2025–26 pridružite. Enkrat mesečno pridite z nami v objem narave in naj koraki spišejo nove zgodbe. Prva priložnost bo že septembra, ko bomo odkrivali »zadnjo« Trento! ■

Ko radovednost rodi dosežke pišemo zgodovino!

Zgodbe mladih znanstvenikov OŠ Kungota

Zdenka Keuc

Za vsakim velikim dosežkom stoji zgodba in letos so jo zapisali učenci OŠ Kungota, ki so s svojimi izjemnimi raziskovalnimi nalogami ne le osvojili državni raziskovalni vrh, ampak bodo Slovenijo ponosno zastopali na mednarodnih olimpijadah znanja.

Njihove zgodbe so zgodbe vedoželjnosti, poguma, ustvarjalnosti in predanosti – povezane s skupno rdečo nitjo: trajnost, znanost in iskanje rešitev za izzive prihodnosti. Da bodo sploh lahko šli v svet, so veliko pripomogli donatorji in VSEM, ki ste nam

pomagali zbrati potrebna sredstva, se iskreno zahvaljujemo.

1. Od invazivne rastline do kapljice energije

Ste že slišali za japonski dresnik? V Kungoti prekriva brežine potokov,

ogroža domače vrste in se nezadržno širi. Ob potokih naše občine ga boste videli v vsej razsežnosti in invazivnosti. Je grožnja, vendar so Žan Remšak, Nik Berlič in Maša Žižek v njem našli nekaj drugega – priložnost. Njihova raziskovalna pot se je začela z vprašanjem: Ali bi lahko iz te invazivne rastline pridobili nekaj koristnega? Z znanjem in veliko vztrajnosti so izvedli kislinsko hidrolizo in encimsko fermentacijo, s katerima so iz dresnika pridobili bioetanol – obnovljiv vir energije. Iz enega kilograma posušenega rastlinskega materiala so dobili 22 mililitrov etanola. Rezul-

Zg. Kungoti, boste njegovo delovanje opazili tudi v juniju 2025.

Za inovativnost in aplikativnost so prejeli srebrno priznanje na državnem tekmovanju mladih raziskovalcev (področje varstva okolja) in tudi oni bodo Slovenijo zastopali na mednarodni olimpijadi iz trajnostnega razvoja avgusta 2025 v Beogradu.

3. Olje grozdnih pešk – zaklad iz tropin
Zadnjo zgodbo pišeta Ana Hlebič in Zala Koletnik, ki sta se zazrli v ostanke oz. v vinske tropine, stranski produkt pridelave vina. Njuno vprašanje

cije, prehrane in tehnike. Raziskava ni ostala le pri biokemiji – dekletiča preučili tudi ekonomski potencial. Liter olja bi lahko na trgu dosegel ceno do 240 evrov, kar pomeni, da bi kmetje lahko s takšno dopolnilno dejavnostjo znatno povečali donosnost svoje pridelave. In kar je najpomembnejše – to je primer krožnega gospodarstva v praksi: iz odpadka nastane dragocen proizvod.

Za raziskavo sta Ana in Zala prejeli zlato priznanje na državnem srečanju mladih raziskovalcev na področju biologije in se uvrstili na mednarodno olimpijado s področja uporabnih družboslovnih znanosti.

“ Tri zgodbe, tri raziskave, trije pogledi na svet – a z eno skupno točko: mladi, ki verjamejo v moč znanosti, v prihodnost planeta in v to, da lahko prav oni nekaj spremenijo. ”

tati kažejo, da bi iz ene tone rastline lahko pridobili kar 22 litrov bioetanola, kar je več kot obetavno. Tako zlato priznanje na državnem srečanju ZOTKS ni bilo naključje. Avgusta 2025 bodo z raziskavo zastopali Slovenijo na mednarodni olimpijadi iz trajnostnega razvoja v Beogradu.

se je glasilo: Ali bi iz teh ostankov lahko nastalo nekaj skoraj tako vrednega, kot je vino? In odgovor je bil pritrdilen. S hladnim stiskanjem grozdnih pešk dobimo olje, za katerega sta ugotovili, da ima 30 % višjo vrednost antioksidantov kot oljčno olje in izjemne potenciale na področju farma-

Tri zgodbe, tri raziskave, trije pogledi na svet – a z eno skupno točko: mladi, ki verjamejo v moč znanosti, v prihodnost planeta in v to, da lahko prav oni nekaj spremenijo. V Kungoti smo ponosni nanje ne le zaradi priznanj in olimpijad, ampak predvsem zato, ker dokazujejo, da lahko radovednost in odgovornost hodita z roko v roki. So dokaz, da lahko že v osnovni šoli zrastejo velike ideje in morda tudi rešitve za izzive prihodnosti, zato bomo njihove zgodbe spremljali še naprej – ker verjamemo, da je to šele začetek nečesa velikega. ■

2. Pametni gel proti suši

Rostyslav Sorokon, Kjara Urbancl in Gabrijela Krajnc so se podali v povsem drugačno zgodbo, a z isto željo – pomagati reševati težave sodobnega sveta. Njihova raziskava odgovarja na vprašanje, kako pomagati rastlinam v času suš in vremenskih ekstremov, ki jih prinašajo podnebne spremembe. V laboratoriju so iz rjavih alg in polivinil alkohola ustvarili poseben hidrogel, ki lahko nase veže veliko količino vode in jo postopoma sprošča v tla kot pametna goba.

Njihov gel se je izkazal kot izjemno učinkovit. Vodo je zadrževal tudi v slanih raztopinah, optimalno deloval v pH območju zemlje med 5,0 in 7, 5 in se začel razgrajevati po 35 dneh (povsem biorazgradljiv v zemlji). V poskusih z zimsko solato je prispeval k boljši rasti in ohranjanju vlage v tleh in če vas pot zanese na šolski vrt v

Oder, kjer rastejo sanje: ko mladi ustvarjajo zgodbe, ki ostanejo

Zdenka Keuc

V času, ko svet pogosto pričakuje hitre odgovore in instantne rešitve, so gledališke zgodbe otrok in mladih nekaj neprecenljivega – so prostor, kjer domišljija, sodelovanje, ustvarjalnost in iskrenost zmagujejo.

Ko si na šolskem odru roko podajajo **glasba, luč, scena, igralska tehnika in srčna pripoved**, ne nastane le predstava – nastane **doživetje**, ki se nas dotakne.

Prav to se dogaja v projektih, kjer učenci **soustvarjajo predstave z učitelji, starši in umetniki**. Ko otroci soustvarjajo, **ne vadijo le vlog, ampak tudi razvijajo empatijo, javno izražanje, občutek za ritem, prostor, za soigralca in občinstvo**. Spoznajo pomen priprav, napak, spontanosti in discipline, predvsem pa dobijo **prostor, kjer jih nekdo sliši, vidi in vzame resno**.

Scene, nastale z idejami otrok in s **pomočjo staršev**, ni mogoče kupiti. Vsaka barva, vsak rekvizit, vsak ročno izdelan kostum nosi zgodbo **o povezanosti, času, ki si ga je nekdo vzela, in o ljubezni do ustvarjanja**. In prav takšne zgodbe sijejo.

Kam pa kam, Rdeča kapica? je ena

takih. Predstava **POŠ Svečina in KUD Jože Stupnik Svečina** je občinstvu pokazala, da pravljica ni nujno vedno enaka. Če vanjo vstopijo sodobne misli, humor in poetična igra, lahko nastane nekaj čisto novega. Otroci so zgodbo povedali s tako **unikatno energijo, domišljijo in pogumom**, da si jo bomo zapomnili.

Podobno moč ima tudi Na gradu Dobrengr straši – zaključna gledališka prireditev **POŠ Sp. Kungota**, ki gledalca popelje v svet skrivnosti, svetlobe in senc. Gre za **gledališče, ki ga gledaš, poslušas in čutiš** skozi vsak gib, vsako luč, vsako tišino otroških oči, ki gledajo v temo in verjamejo v zgodbo. To je predstava, ki **ne pusti nikogar ravnodušnega**. In ko zasije zadnja luč, ko odmeva zadnji aplavz, nas pogosto spremljajo še **besede pesmi ansambla Dan D** Čas bo zacelil svet.

Otroci bodo zrasli, scene se bodo poridale, kostumi se bodo pospravili, a **občutek, da si del zgodbe, ki si jo**

pomagal ustvariti, ostane za vedno. Zato ne podcenjujmo majhnih šolskih odrov, kjer nastopajo otroci. Tam rastejo **velike sanje, sodelovanja, prijateljstva in pogum**. Tam se piše prihodnost – ne z diktafoni in ocenami, ampak z **iskricami v očeh in velikimi pričakovanji, odgovornostjo ter povezanostjo**.

Hvala vsem mentorjem ter dobrim ljudem, ki verjamate v naše učence. ■

Likovni natečaj "cestni promet"

Stojan Privšek, SPVCP

V vrtcu se otroci pripravljajo in usposablajo tudi za samostojno in varno sodelovanje v prometu. Otrokovemu zanimanju za promet lahko spodbujamo z igrami in slikanicami. Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (SPVCP) Občine Kungota je na podlagi programa za leto 2025 organiziral likovni natečaj na temo cestni promet. Pri risanju so sodelovali predšolski otroci iz vrtca pri OŠ Kungota, enote Zg.

Kungota, Sp. Kungota in Svečina. Komisija (Andrej Plohl, Bernard Vesenjaj, Silvo Kostanjšek, Mojca Štraki, Dejan Žížek in Stojan Privšek) je risbice ocenila in iz vsake skupine oz. vrtca izbrala eno, ki je vsebovala največ elementov, povezanih s cestnim prometom.

Izbrane so bile:

Enota Svečina:

risbica, ki jo je narisala Iza VDOVIČ;

Enota Sp. Kungota:

risbica, ki jo je narisal Rene MAJHENIČ;

Enota Zg. Kungota:

risbica, ki jo je narisal Taro SLJEPČEVIČ.

Otrokom, katerih risbice so bile izbrane, so županja in člani SPV podelili posebne nagrade. Z manjšimi darili pa so bili nagrajeni vsi sodelujoči v natečaju. ■

Hvaležni za novo infrastrukturo

Peter Breznik

Spoštovane sokrajanke, spoštovani sokrajani, prepričan sem, da smo vsi zadovoljni z novo kolesarsko stezo, ki je varna, saj je v celotni dolžini fizično ločena od vozišča, nima kolesarskih prehodov čez magistralno cesto in je namenjena dvosmernemu prometu kolesarjev. Za kolesarje je torej s strani varnosti kolesarskega prometa poskrbljeno.

Prav tako imajo vozniki motornih vozil na razpolago prenovljeno in posodobljeno vozišče magistralne ceste od Dolnje Počehove skozi Sp. Kungoto vse do Zg. Kungote. Krajanke in krajanji smo lahko občinski ekipi, ki je ta obsežni projekt pripravila in izpeljala, hvaležni. Postavlja pa se vprašanje, kako je z najranljivejšimi udeleženci cestnega prometa – pešci, še posebej otroki, saj zanje ni na razpolago varne površine, tj. pasu za pešce oz.

pločnika. Kolesarska steza je namreč označena z znaki kolesarska pot ali steza in ne predvideva pešcev. Da bi morali pešci hoditi po vozišču, medtem ko imajo kolesarji na razpolago varno površino, je z vidika varnosti cestnega prometa nedopustno in nesprejemljivo. Kje hodijo oz. kako uporabljajo prometne površine pešci, je natančno določeno v Zakonu o pravih cestnega prometa. 83. člen se glasi: "Če na vozišču ali ob njem ni pasu za pešce, pešpoti ali pločnika, je pa kolesarska pot ali steza, smejo hoditi pešci po kolesarski poti ali stezi, vendar tako, da ne ovirajo kolesarjev, voznikov lahkih motornih vozil in voznikov mopedov, katerih konstrukcijsko določena hitrost ne presega 25 km/h." Torej, tudi pešci smejo uporabljati kolesarsko stezo, a se tako od pešcev kot kolesarjev pričakuje varna souporaba (da se ne ovirajo ali celo ogrožajo). ■

Spominski pohod »Šentilj 1991«

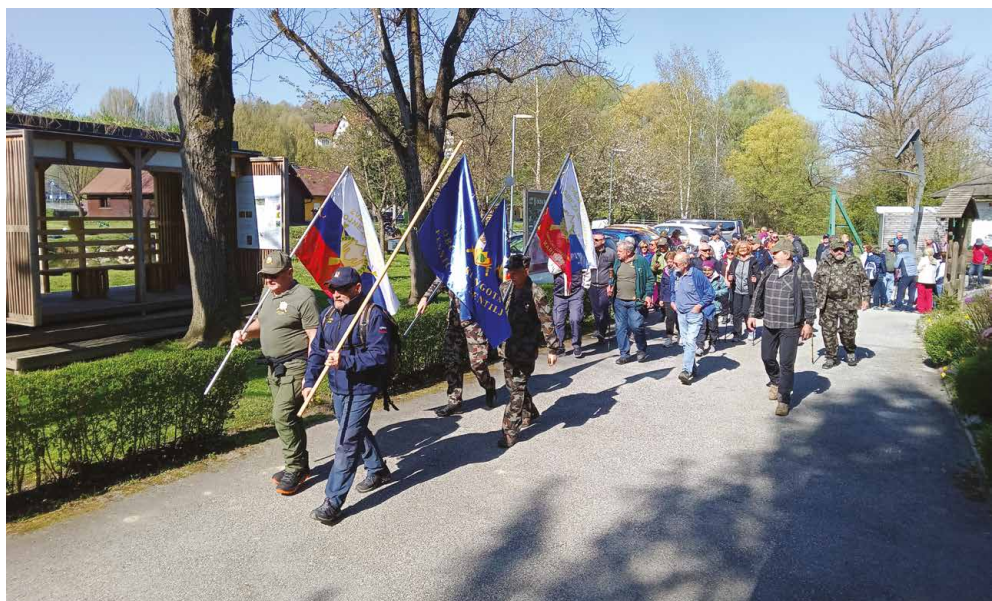
Srečko Cehnar Boštjan Pregl

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj je v soboto, 12. aprila 2025, organiziralo enajsti spominski pohod »Šentilj 1991«, tokrat na območju KS Sladki Vrh in KS Ceršak.

stavnik Občine Šentilj Davorin Ferik in brodar Rene Rošker. Med vožnjo čez Muro sta predstavila zgodovino in delovanje broda. Po tem smo odšli v smeri Selnice ob Muri in se ustavili na turistični kmetiji Nikl. Srečko Cehnar je na kratko predstavil vlogo Petra Nikla v Manevrski strukturi na-

Na pohodu so sodelovale tudi ostale veteranske in domoljubne organizacije, ki delujejo na območju občin Kungota, Pesnica in Šentilj. Pridružili so se še družinski člani in ostali zainteresirani. Nekaj jih je prišlo celo iz Ljubljane. Vabilu so se odzvali tudi člani sosednjega Območnega združenja VVS Maribor.

Do 9.00 smo se zbrali pred prostori ribiškega doma RD Mura Paloma in se okrepčali. Po pozdravu in predstavitvi pohoda smo odšli do broda na reki Muri, kjer sta nas sprejela pred-

rodne zaščite 1990. Predsednik Domovinskega društva generala Maistra Šentilj Bruno Jelenko nam je ob spominski plošči predstavil življenjsko pot zavednega Slovenca Franja Žebota, ki je bil med drugim tudi podpornik

Majniške deklaracije in v času bojev za severno mejo član Narodnega sveta za Štajersko. Umrl je v Dachau aprila 1945.

Nato smo odšli proti Belemu vrhu na

Kozjaku pri Ceršaku, kjer nas je čakal lep razgled na okoliške kraje. Franc Šrok je izvedel orientacijsko predstavitev, Srečko Cehnar pa predstavitev dogodkov ob meji med agresijo JLA na Slovenijo 1991 na območju takratne pesniške občine.

“ Predsednik Domovinskega društva generala Maistra Šentilj Bruno Jelenko nam je ob spominski plošči predstavil življenjsko pot zavednega Slovenca Franja Žebota.. ”

Sledil je spust in vrnitev na izhodiščno točko. Na 8-kilometrskem pohodu je sodelovalo 80 udeležencev. Na koncu smo se pri ribiškem domu družili ob golažu, ki ga je pripravil član Marjan Tajhman. ■

Zbor članov območnega združenja VVS občin KPŠ

Srečko Cehnar Boštjan Pregl

Marca 2025 je bil v dvorani Toneta Partljiča v Pesnici pri Mariboru volilni zbor članov Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj.

Pred začetkom je Oktet Pesnica zapel tri pesmi, član Silvo Koder pa je predstavil dve svoji pesmi. Drago Korade in praporščak Štefan Velički sta izvedla simbolno veteransko dejanje.

Med številnimi uspešno izvedenimi nalogami v 2024 izstopa izdaja zbornika Skupaj v vojni za Slovenijo – Šentilj 91. Na predstavitvi zbornika

v dvorani Toneta Partljiča v VC Pesnica (junij 2024) je bilo prisotnih več kot 200 udeležencev. V predprostoru je bila razstava o vojni za Slovenijo. Po končani predstavitvi je sledila pogostitev in druženje. Še enkrat se zahvaljujemo donatorjem, da so omogočili izvedbo tega projekta. Zbornik smo podarili knjižnicam, muzejem, šolam in ostalim ustanovam, da bo dosegljiv čim širšemu krogu bralcev, predvsem pa mlademu rodu.

V sodelovanju z Občino Kungota je bila junija 2024 v Zg. Kungoti izpeljana slovesnost ob državnem prazniku, ob obletnici dogodkov iz časa osamosvajanja Slovenije na našem območju in tradicionalno 21. srečanje članstva veteranskih in domoljubnih organizacij ter slovesno odkritje spominske plošče v zahvalo in spomin sodelujočim pri osamosvajanju Slovenije 1990/91.

Septembra smo v Pernici izvedli memorial barikada Pesnica 1991 – tekmovanje v športnem ribolovu in tradicionalni 10. spominski pohod (spomin na dogodke iz časa osamosvajanja na našem območju) »Šentilj 1991«.

Imeli smo več govorov in predstavitev dogodkov iz obdobja osamosvajanja Slovenije za učence osnovnih šol ter predstavitve za veteranske in domoljubne organizacije iz cele Slovenije. V sodelovanju z Območnim združenjem slovenskih častnikov občin KPŠ smo organizirali strokovno ekskurzijo v Vrhniko in Borovnico. Sodelovali smo na prireditvah ostalih veteranskih in domoljubnih organizacij ter na športnih in strelskih tekmovanjih. Za 2025 načrtujemo še dodatne aktivnosti, predvsem želimo okrepiti sodelovanje z osnovnimi šolami.

Razrešili smo dosedanje organe združenja in imenovali nove (v enaki se-

stavi) za naslednje mandatno obdobje štirih let. Sprejeli smo novi statut. Najpomembnejša sprememba pa je, da bomo v bodoče sprejemali med člane tudi pridružene člane oz. simpatizerje.

V zahvalo za uspešno izpeljan projekt izdaje zbornika smo podelili priznanja Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS) sedmim članom uredniškega odbora. Priznanja so bila podeljena tudi članom našega združenja za dolgoletno uspešno delo v območnem združenju in širše. Vročitev sta izvedla podpredsednik ZVVS Vlado Žgeč in predsednik pokrajinskega odbora Vzhodnoštajerske pokrajine Vladimir Maher. Zunanji sodelavci v odboru Sandra Kurnik Zupanič, Matjaž Partlič in Mirko Ploj so prejeli srebrni znak ZVVS, bronasto plaketo sta prejela Boštjan Pregl in Gorazd Fišer, srebrno plaketo pa Drago Korade in Srečko Cehnar. Red ZVVS III. stopnje pa je bil podeljen Vladimirju Maherju na glavnem zboru ZVVS.

V razpravah članov in pozdravnih nagovorih gostov je bilo izpostavljeno uspešno delovanje združenja, dobro sodelovanje z lokalnimi skupnostmi, ostalimi veteranskimi in domoljubnimi organizacijami ter uspešna izvedba projekta izdaje zbornika. ■

Veteranske športne igre vzhodnoštajerske pokrajine

Srečko Cehnar Silvo Koder

Na podlagi načrta dela pokrajinskega odbora Vzhodnoštajerske pokrajine in Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo občin Kungota, Pesnica in Šentilj za leto 2025 smo organizirali tradicionalne že šestnajste veteranske športne igre vzhodnoštajerske pokrajine v soboto, 10. maja, na Sladkem Vrhu.

Sodelovali so člani območnih združenj veteranov vojne za Slovenijo Lenart, Maribor, Ormož, Ptuj, Ruše, Slovenska Bistrica in iz našega obmo-

čnega združenja. Skupno nas je bilo 140 udeležencev.

Zbrali smo se ob gasilskem domu

PGD Paloma Sladki Vrh med 8.00 in 9.00 in se okrepčali. Na začetku so nam zapeli člani mešanega pevskega zbora KUD Mejnik Šentilj. Sledil je pozdravni nagovor predsednika območnega združenja Srečka Cehnarja in predsednika PO VŠP Vladimirja Maherja. O poteku tekmovanja je spregovoril podpredsednik območnega združenja in predsednik komisije za šport Gorazd Fišer. Tekmovanje je bilo izvedeno v šestih disciplinah na dveh lokacijah: streljanje z zračno puško je bilo izvedeno v prostorih Strelske družine Velka na Spodnji Velki; ostalih pet disciplin pa na Sladkem

Vrhu; šahovsko tekmovanje je bilo v prostorih gasilskega doma; tekmovanje v visečem kegljanju, streljanju z nogometno žogo na gol, v metanju na koš in metanju ročne šolske bombe pa na športnih igriščih in objektih v neposredni bližini.

“ Do razglasitve končnih rezultatov in podelitve priznanj so se tekmovalci družili ob dobrotah, ki jih je pripravil član Marjan Tajhman in jih je postregla ekipa neumornih članic in članov. ”

Tekmovanja so bila zaključena do 12.30. Do razglasitve končnih rezultatov in podelitve priznanj so se tekmovalci družili ob dobrotah, ki jih je pripravil član Marjan Tajhman in jih je

postregla ekipa neumornih članic in članov.

Podeljena so bila priznanja vsem delujočim ekipam in prvim trem ekipam v posameznih disciplinah. Prvim trem ekipam v skupni razvrstitvi pa so bili podeljeni še pokali in prehodni pokal zmagovalni ekipi. Priznanja in pokale sta podelila predsednik PO VŠP in predsednik domačega obmo-

čnega združenja. Tretje mesto v skupni razvrstitvi je zasedla ekipa OZVVS Maribor, drugo mesto OZVVS Ruše in prvo mesto domače OZVVS občin Kungota, Pesnica in Šentilj.

Čestitamo vsem ekipam in se zahvaljujemo PGD Paloma Sladki Vrh za gostoljubje in možnost uporabe njihovih kapacitet ter vsem ostalim za uporabo objektov in igrišč. ■

Območno združenje slovenskih častnikov občin Kungota, Pesnica in Šentilj

Predsednik OZSČ KPŠ, por. Janko Vujica ml.

Naše združenje je pričelo preudarno tudi v letu 2025. Zbor članov OZSČ KPŠ smo uspešno opravili 21. 3. 2025. Po enominutnem molku v čast nedavno preminulemu članu Franči-

šku Javševcu je zbor ocenjeval delo in finančne rezultate leta 2024. Poročila so podali predsednik združenja,

blagajnik ter predsednik nadzornega odbora, ki ni ugotovil nepravilnosti. Nekateri člani so prejeli priznanja za večletno delo, in sicer so bronasto medaljo ZSČ prejeli v. vodnik Vladimir Lešar, praporščak Gorazd Furlan in stotnik Vladimir Koren.

Letos smo se že udeležili dogodkov drugih območnih združenj slovenskih častnikov, ki delujejo v občinah po Sloveniji ali aktivnosti v občinah Kungota, Pesnica in Šentilj. Začeli smo 13. 2. 2025 z izvedbo strokovnega vojaškega predavanja z naslovom Vojaška strategija osamosvojitve Slovenije (brigadir dr. Branimir Furlan). Naša ekipa OZSČ KPŠ (Samo Dvoršak, Srečko Gorjup in Boštjan Frajzman) se je 13. 2. 2025 udeležila 31. prvenstva v smučanju in streljanju z MK na

Golteh. Marca je sledilo tekmovanje s pištolo in puško velikega kalibra v Trbovljah. Tekme so se udeležili Srečko Gorjup, Alfred Pfifer, Gorazd Fišer, Janko Vujica ml., Milorad Popovič in Branko Šrok. Od 130 tekmovalcev je 3. mesto dosegel Alfred Pfifer. Aprila je bila tretja strelska tekma v spomin Franca Živica v Krškem. OZSČ KPŠ so zastopali Srečko Gorjup, Goran Fišer in Milorad Popovič. Aprila smo se tudi udeležili 11. spominskega pohoda »Šentilj 91« na območju KS Sladki Vrh in Ceršak, ki ga je organiziralo OZVVS KPŠ. V naslednjih mesecih se bomo odzvali vabilu veteranskih in domoljubnih organizacij, ki delujejo v naših treh občinah in širše. ■

Preventivni ukrepi za varovanje zdravja v času poletne vročine

Center za krepitev zdravja ZD Maribor

Poletje je čas dopustov, sprostite in sončnih dni, vendar pa prinaša tudi določena tveganja, zlasti za otroke, nosečnice, starejše odrasle in posameznike s kroničnimi boleznimi.

Strokovnjaki iz Centra za krepitev zdravja ZD Maribor smo vam pripravili nekaj nasvetov, kako s preprostimi preventivnimi ukrepi obvarovati svoje zdravje tudi v času poletnih vročinskih valov.

ZADOSTEN VNOS TEKOČINE

Vročina lahko povzroči dehidracijo, zato svetujemo **zadosten vnos tekočine**, najbolje navadne vode, vsaj 2 litra dnevno (razen če zdravstvene indikacije narekujejo drugače). Izogibajte se kofeinu, alkoholu, sladkim in energijskim pijačam.

IZOGIBANJE VROČINI

V času največje vročine, to je med 11. in 17. uro, se zadržujte v senci ali v zaprtih, hlajenih prostorih. Prostore zračite zjutraj in zvečer, čez dan čim manj. Doma se lahko ohladite tudi s hladno prho ali kopeljo. Oblecite lahka, ohlapna oblačila svetlejših barv.

LAHKOTNA PREHRANA

Izbirajte lažje jedi, veliko zelenjave, sadja, polnovrednih žitaric, rib ter pustega mesa. Pazite na skrite maščobe – tudi v mesnih izdelkih in pekovskih dobrotah. Ne preskakujte obrokov, lahko so manjši, a naj bodo redni.

PRILAGODITEV TELESNE DEJAVNOSTI

Izberite primeren čas za gibanje (zjutraj pred 10.00 ali zvečer po 18.00) in primerno okolje (vadba na zelenih površinah, v senci). Oblecite lahka in zračna oblačila in ne pozabite na zadostno hidracijo. Intenzivnost vadbe prilagodite temperaturam ozračja (v primeru visokih temperatur zmanjšaj-

te intenzivnosti) in svojemu počutju (v primeru slabosti, omotice ali glavobola takoj prenehajte z vadbo, se pomaknite v senco in spijte kozarec vode; če se počutje v kratkem ne izboljša, poiščite zdravniško pomoč). Ob koncu vadbe ne pozabite na postopno umirjanje in ohlajanje v senci.

ZAŠČITA PRED SONCEM

Uporabljajte širokospektralno zaščitno kremo (zaščito pred UVA in UVB žarki) z zaščitnim faktorjem najmanj 30. Zaščitite se tudi s sončnimi očali

“ Vročina lahko povzroči dehidracijo, zato svetujemo zadosten vnos tekočine, najbolje navadne vode, vsaj 2 litra dnevno. ”

in pokrivalom za glavo.

NASVETI ZA OSEBE S KRONIČNIMI BOLEZNIMI

Vročina lahko povzroči razširitev žil in s tem padec krvnega tlaka, vendar lahko paradoksalno vodi tudi do dehidracije, ki pa krvni tlak dvigne. Zaradi nihanj v krvnem tlaku vam

svetujemo, da si krvni tlak redno merite (zlasti zjutraj in zvečer). **Upoštevajte shemo predpisane terapije** in ne zmanjšujte odmerkov brez posveta z zdravnikom.

Toplota lahko vpliva na delovanje insulina ali antidiabetikov, hkrati pa lahko zaradi nepravilnih obrokov pride do hipoglikemije ali hiperglikemije. **Ne preskakujte obrokov** – tudi na dopustu imejte

redne obroke. **Merite sladkor** pogosteje kot običajno, posebej ob večji telesni aktivnosti. **Imejte pri roki** hitro delujoče ogljikove hidrate (sok, glukozne tablete).

Zaradi fizioloških sprememb pri uravnavanju telesne temperature naj bo vaša telesna dejavnost krajša, manj intenzivna in skrbno nadzorovana.

SKRB ZA DRUGE

Ne pozabite, da vročina ne vpliva samo na vas, ampak tudi na druge vidike vašega življenja. V vročih dneh poskrbite za zdravje in dobro počutje hišnih ljubljencev. Preverite, kako gre družinskim članom in prijateljem, ali morda potrebujejo kakšno pomoč. Nikoli nikočar ne puščajte v avtu na vročini!

Želimo vam prijetno poletje. ■

8. svetovni dan čebel

Dr. Peter Kozmus, Podpredsednik svetovne čebelarke organizacije Apimondia

20. maja smo praznovali že 8. svetovni dan čebel – dan, ki je posvečen oprasovalcem, brez katerih si težko predstavljamo življenje, kot ga poznamo danes.

Svetovni dan čebel je bil razglašen leta 2017 na pobudo Republike Slovenije in je eden izmed največjih diplomatskih dosežkov naše države. Slovenci smo s tem praznikom svetu poslali pomembno sporočilo: **čebele niso le del naše tradicije, ampak so ključne za obstoj življenja na Zemlji.** Prvo uradno praznovanje je potekalo leta 2018 v Žirovnici, v rojstnem kraju **Antona Janše**, pionirja sodobnega

čebelarstva, rojenega prav 20. maja 1734. Njegovo znanje in spoštovanje narave nas še danes navdihujeta. Ob praznovanju svetovnega dneva čebel se vsako leto povežejo številne organizacije, društva, šole in posamezniki v Sloveniji in po svetu.

Zakaj so čebele tako pomembne?

Morda se niti ne zavedamo, da so **čebele in drugi oprasovalci odgovorni za oprasovanje 75 % kulturnih rastlin**, ki jih uporabljamo v prehrani. Poleg tega so tudi kazalniki zdravega okolja – če njim ne gre dobro, tudi nam dolgoročno ne bo šlo. Žal so čebele danes v mnogih delih sveta ogrožene. Glavni vzroki za to so **intenzivno kmetijstvo, uporaba pesticidov, podnebne spremembe in izguba življenjskega prostora.**

Kaj lahko storimo sami?

Vsak izmed nas lahko prispeva k bolj prijaznemu okolju za čebele. Tukaj je nekaj enostavnih, a učinkovitih ukrepov:

- Na vrtovih, balkonih ali kmetijskih zemljiščih **sadimo medovite rastline.**

- **Travnikov ne kosimo prezgodaj** – pustimo, da rastline odcvetijo.
- **Kupujemo med in čebelje pridelke lokalnih čebelarjev.**
- **Ne uporabljamo pesticidov**, zlasti med cvetenjem.
- Če imamo možnost, **odstopimo prostor za panje** ali se povežimo s čebelarji v domačem kraju.
- **Podprimo čebelarje**, ki skrbijo, da čebele ostajajo med nami.

Praznik z mislijo na prihodnost

Svetovni dan čebel ni le praznovanje – je tudi **priložnost za razmislek.** S tem, ko pomagamo čebelam, **pomagamo tudi naravi in sebi.** Čebele za življenje potrebujejo isto kot mi: čist zrak, zdravo okolje in ravnovesje v naravi. Naj nas letošnji svetovni dan čebel opomni, kako pomembna je povezanost človeka z naravo – in kako lahko z majhnimi dejanji naredimo velike spremembe. ■

Večer se je počasi zлил iz dneva,
ne da bi kdorkoli opazil.
Zrak je bil topel in težak od miru,
črički pa so začeli peti,
kot da poznajo skrivnost noči.
Vse je bilo mirno,
tudi jaz.

Danes, ko zaprem oči,
iščem ta občutek v vsakem večeru —
kot da bi mi narava še vedno
hranila prostor tam,
kjer sem nekoč pripadala svetu
brez besed.